ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

«Σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ Συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. δ΄, 3)



ΕΤΟΣ 55ο - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021 - ΤΕΥΧΟΣ 564

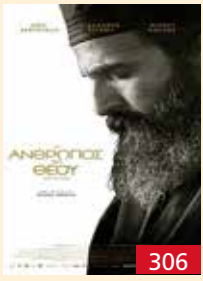
Περιεχόμενα

«Ὁ Θεός ἐπτώχευσε…»	291
Συνεργάτες *Συνδέσμου* 2021	293
Ἁπλῆ Ὀρθόδοξη Δογματική: • **Τά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς**	294
Στοχασμοί & Ἀπόηχοι: **Σάν φάτνη…** • ΜΕΡΟΠΗ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	296
Ἀπό τούς θησαυρούς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: **Στοργή στά γηρατειά** • Ἀρχιμ. Γ.Μ.	298
Ἡ φωλιά • π. ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ	300
Ἕνας ἥρωας τῆς διπλανῆς πόρτας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΡΙΖΟΣ	302
Τά χημικά αἰσθητήριά μας • ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΕΤΡΟΥΛΕΑΣ	304
«Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ», ἡ κινηματογραφική ταινία Γ. Δ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ	306
Ἡ ἀνάπαυση τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ Θεοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ	308
Ἡ συμμετοχή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στήν ἐνανθρώπηση ΚΥΚΛΟΙ ΜΗΤΕΡΩΝ «Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»	310
Χριστούγεννα χωρίς Χριστό καί Παναγία;… ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	312
Τό Ἡμερολόγιο τῆς Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας γιά τή νέα χρονιά	313
Βιβλία πού λάβαμε	314
Πετράδια: **Δῶρο καί καλοσύνη** • ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (†)	316
Προστατέψτε τά παιδιά μας! • Ἀρχιμ. ΗΡΩΔΙΩΝ ΡΙΖΟΣ	318
Μέ τόν φακό τοῦ Συνδέσμου	319









ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
Μηνιαῖο περιοδικό
Ἑλληνορθόδοξης Μαρτυρίας
ISSN: 1107-8979

Ἰδιοκτήτης:
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Διεύθυνση:
Βασιλέως Γεωργίου Α΄ 5
241 33, Καλαμάτα
Τηλ.: 2721 023176
Fax: 2721 026478
E-mail: info@xristegi.gr
Ἱστοσελίδα: www.xristegi.gr

Ἐκδότης-Διευθυντής:
Παναγιώτης Ἰ. Μέντης
Ὑπεύθυνος Σύνταξης:
Δημήτριος Ν. Καρτσώνης

Τό ἄρθρο μέ τίτλο *Τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης* (σελ. 294-295) ἀποτελεῖ διορθωμένη ἀναδημοσίευση ἄρθρου μέ τόν ἴδιο τίτλο στό τεῦχος Αὐγούστου - Σεπτεμβρίου 2021 (σελ. 198-199).

Συνδρομή προαιρετική
Ἀριθμός Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης:
220/480206-34
IBAN: GR04 0110 2200 0000 2204 8020 634

Δημιουργικό-Παραγωγή:
ΛΥΧΝΙΑ Α.Ε.
τηλ.: 210 3410436 • www.lyhnia.com

«Ὁ Θεός ἐπτώχευσε...»

Ὁ προαιώνιος Θεός, *«οὗ τῇ χειρί τά πάντα»*, ἐταπείνωσε τόν ἑαυτό Του *«λαβών δούλου μορφήν»* καί ἔγινε ἄνθρωπος ὅμοιος μέ μᾶς κατά πάντα, ἐκτός ἀπό τήν ἁμαρτία.

Γεννήθηκε ὡς βρέφος ὁ παντέλειος Θεός, ἔλαβε μορφή δούλου ὁ Παντοκράτωρ τῶν ἄνω Δυνάμεων καί ἀνακλίθηκε σ᾽ ἕνα παχνί τοῦ σταύλου ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης. Δέν ὑπῆρχε χῶρος γιά τόν Θεό πουθενά ἀλλοῦ.

❄ ❄ ❄

Ἐρχόμαστε στήν ἐποχή μας. Εἴκοσι καί πλέον αἰῶνες ἀπό τότε. Εἴμαστε πλούσιοι, γεμίσαμε τά κενά μας μέ ἀγαθά, μέ χρήματα, μέ κινητά, ἀκίνητα καί αὐτοκίνητα, μέ ἀεροπλάνα καί δορυφόρους. Δέν γεμίσαμε, ὅμως, μέ Θεό. Δέν ὑπάρχει πλέον χῶρος γιά τόν Θεό πουθενά.

Εἴμαστε αὐτάρκεις, ἀποκτήσαμε γνώσεις τόσες πολλές, ὅσες ποτέ δέν εἶχε ὁ ἄνθρωπος. Οἱ ἐπιτεύξεις τῆς ἐπιστήμης μᾶς θάμπωσαν τά μάτια καί ἡ ἀλαζονία τῆς ἐπιτυχίας σ᾽ ὅλους τούς τομεῖς θόλωσε τόν νοῦ μας. Δέν ὑπάρχει πλέον χῶρος γιά τόν Θεό πουθενά.

Εἴκοσι καί πλέον αἰῶνες ἀπό τότε. Εἴμαστε πλούσιοι, γεμίσαμε τά κενά μας μέ ἀγαθά, μέ χρήματα, μέ κινητά, ἀκίνητα καί αὐτοκίνητα, μέ ἀεροπλάνα καί δορυφόρους. Δέν γεμίσαμε, ὅμως, μέ Θεό.

Εἴμαστε οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς. Οἱ δῆθεν πανίσχυροι τῆς γῆς! Καί ἄς τρέμουμε μπροστά στόν ἀόρατο κορωνοϊό... Ἔχουμε στή διάθεσή μας τέλειους πολεμικούς ἐξοπλισμούς. Μποροῦμε νά καταδυναστεύουμε τούς πάντες καί νά καταστρέφουμε τά πάντα, ὅπως μᾶς ὑπαγορεύει ἡ διεστραμμένη ἀνθρώπινη διάνοιά μας. Δέν ὑπάρχει χῶρος γιά τόν Θεό πουθενά.

❄ ❄ ❄

Ὁ πλουτισμός πού μᾶς χαρίζεται ἀπό τόν πλοῦτο τῆς πτωχείας τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου δέν εἶναι οἰκονομικός, οὔτε ὑλικός καί πρόσκαιρος, ἀλλά πνευματικός καί αἰώνιος.

Ὅμως *«ὁ Θεός ἐπτώχευσεν, ἵνα ἡμεῖς τῇ Ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν»*. Ὁ πλουτισμός πού μᾶς χαρίζεται ἀπό τόν πλοῦτο τῆς πτωχείας τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου δέν εἶναι οἰκονομικός, οὔτε ὑλικός καί πρόσκαιρος, ἀλλά πνευματικός καί αἰώνιος. Τόν ἀπολαμβάνουν οἱ ψυχές πού γνώρισαν τή φτώχια τους, τή γύμνια τους καί μέ ταπείνωση προστρέχουν εὐλαβεῖς προσκυνητές στόν νηπιάσαντα Θεό. Σ᾽ αὐτές τίς ψυχές βρίσκει χῶρο ὁ Θεός, γιά νά σκηνώσει ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους καί νά πληρώσει τό δέλημά Του: *«Ἵνα Θεόν τόν Ἀδάμ ἀπεργάσηται»*, γιά νά γίνουμε μέτοχοι τῆς Θεότητός Του, κοινωνοί τῆς δόξης Του.



Ἅγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης (τιμᾶται τήν 2α Δεκεμβρίου)

Συνεργάτες Συνδέσμου 2021

Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ΄
Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Γιαννακόπουλος
Ἀρχιμανδρίτης Βαρνάβας Λαμπρόπουλος
Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Λίχας
Ἀρχιμανδρίτης Γεώργιος Μπίζας
Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Μπλάνας
Ἀρχιμανδρίτης Ἰωήλ Νικολάου
Ἀρχιμανδρίτης Ἡρωδίων Ρίζος
Ἱερεύς Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου

Ἀθανάσιος Ἀναστόπουλος (†)
Νικόλαος Βούλγαρης
Δημήτριος Καρτσώνης
Βασίλειος Κασκαντάνης
Μαρίνος Κοσμόπουλος
Γεώργιος Κούβελας
Κλειώ - Σταυρούλα Κουράση
Παναγιώτης Μέντης
Εὐάγγελος Παπαευαγγέλου
Γιάννης Παπαθανασίου
Γιῶργος Παπαθανασόπουλος
Στάθης Παρασκευόπουλος
Παντελῆς Πάσχος
Βασίλειος Πετρουλέας
Νικόλαος Πουρναρᾶς
Κωνσταντῖνος Ρίζος
Χρῖστος Ρώμας
Μερόπη Σπυροπούλου

Κύκλοι Μητέρων «Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

Τό Διοικητικό Συμβούλιο
τῆς Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας
καί οἱ συνεργάτες τοῦ Συνδέσμου
σᾶς εὔχονται ἀπό καρδιᾶς

Καλά Χριστούγεννα!
Εὐλογημένη ἡ νέα χρονιά!

Εἴθε ὁ νεογέννητος Κύριός μας
νά ἀνακαινίσει πνευματικά καθέναν ἀπό ἐμᾶς,
ὥστε μέ τήν πίστη μας σέ Ἐκεῖνον,
νά ὑπερβαίνουμε τίς δυσκολίες
καί νά τιθασεύουμε τά πάθη μας!

Κάθε στιγμή τοῦ βίου μας
ἄς ἑτοιμάζουμε τήν ψυχή μας
–κατά τό δυνατόν– καλύτερα
γιά τή μεγάλη συνάντηση μαζί Του!

Τά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς

Τά βιβλία τῆς *Ἁγίας Γραφῆς, Παλαιά* καί *Καινή Διαθήκη*, πού ἀποτελοῦν τή γραπτή πηγή τῆς Θείας Ἀποκάλυψης, γράφτηκαν ἀπό Ἁγίους ἀνθρώπους σέ διάφορες ἐποχές, ἀπό τά χρόνια τοῦ Μωυσῆ (περίπου 1.500 π.Χ.) μέχρι τόν τελευταῖο Ἀπόστολο καί Εὐαγγελιστή Ἰωάννη (ὁ ὁποῖος πέθανε γύρω στό 100 μ.Χ.).

Τά περισσότερα βιβλία τῆς *Παλαιᾶς Διαθήκης* γράφτηκαν στήν ἑβραϊκή γλώσσα, μερικά στήν ἀραμαϊκή καί λίγα στήν ἑλληνική. Κι αὐτά, ὅμως, πού γράφτηκαν στήν ἑβραϊκή καί τήν ἀραμαϊκή γλῶσσα μεταφράστηκαν σταδιακά ἀπό τόν 3ο ἔως τόν 1ο π.Χ. αἰῶνα στήν ἑλληνική ἀπό σπουδαίους ἑλληνόγλωσσους Ἰουδαίους λογίους πρός χάριν τῶν Ἰουδαίων πού ζοῦσαν σέ ἑλληνικές χῶρες, ὅπου μιλοῦσαν τήν ἑλληνική γλῶσσα καί δέν γνώριζαν πλέον τήν ἑβραϊκή. Πρόκειται γιά τήν περίφημη μετάφραση τῶν Ἑβδομήκοντα (Ο΄) μεταφραστῶν. Τό μεγαλύτερο μεταφραστικό ἔργο πραγματοποιήθηκε στήν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου ἐπί Πτολεμαίου τοῦ Β΄ τόν 2ο π.Χ. αἰῶνα.

Ὅλα τά βιβλία τῆς *Καινῆς Διαθήκης* γράφτηκαν στήν ἑλληνική, γεγονός τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ἐξαιρετική καί μοναδική τιμή, ἀλλά καί εὐλογία γιά τό ἑλληνικό ἔθνος.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁρίζει ὡς ἐξῆς τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο γράφτηκαν τά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς: *«Ὅλη ἡ Ἁγία Γραφή ἔχει ἐμπνευστεῖ ἀπό τόν Θεό καί ἔχει γραφτεῖ κάτω ἀπό τόν ἄμεσο φωτισμό καί τήν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί γι᾽ αὐτό ἀκριβῶς εἶναι πολύ ὠφέλιμη στόν ἄνθρωπο. Διδάσκει τήν ἀλήθεια, ἐλέγχει καί φανερώνει τίς πλάνες καί τίς παρεκτροπές τῶν ἀνθρώπων, διορθώνει αὐτούς πού ἁμαρτάνουν καί παιδαγωγεῖ τόν ἄνθρωπο, γιά ν᾽ ἀποκτήσει τίς ἀρετές πού ζητᾶ ἀπ᾽ αὐτόν ὁ Θεός. Μόνο μέ τόν τρόπο αὐτόν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ θά εἶναι τέλειος καί καταρτισμένος σέ κάθε καλό ἔργο»* (Β΄ Τιμ. γ΄ 16-17).

Τά βιβλία τῆς *Ἁγίας Γραφῆς*, τόσο τῆς *Παλαιᾶς* ὅσο καί τῆς *Καινῆς Διαθήκης*, ὡς πρός τό περιεχόμενό τους διαιροῦνται σέ ἱστορικά, διδακτικά καί προφητικά ὡς ἑξῆς:

Ἁγία Γραφή

Παλαιά Διαθήκη (49 βιβλία)

Ἱστορικά βιβλία (23 βιβλία)

1. Γένεσις	8. Ρούθ
2. Ἔξοδος	9. Βασιλειῶν Α΄
3. Λευϊτικόν	10. Βασιλειῶν Β΄
4. Ἀριθμοί	11. Βασιλειῶν Γ΄
5. Δευτερονόμιο	12. Βασιλειῶν Δ΄
6. Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ	13. Παραλειπομένων Α΄
7. Κριταί	14. Παραλειπομένων Β΄

15. Ἔσδρας Α΄	20. Ἐσθήρ
16. Ἔσδρας Β΄	21. Μακκαβαίων Α΄
17. Νεεμίας	22. Μακκαβαίων Β΄
18. Τωβίτ	23. Μακκαβαίων Γ΄
19. Ἰουδίθ	

Διδακτικά βιβλία (7 βιβλία)

24. Ψαλμοί	28. Ἆσμα Ἀσμάτων
25. Ἰώβ	29. Σοφία Σολομῶντος
26. Παροιμίαι Σολομῶντος	30. Σοφία Σειράχ
27. Ἐκκλησιαστής	

Προφητικά βιβλία (19 βιβλία)

31. Ὡσηέ	41. Ζαχαρίας
32. Ἀμώς	42. Μαλαχίας
33. Μιχαίας	43. Ἡσαΐας
34. Ἰωήλ	44. Ἱερεμίας
35. Ὀβδιού	45. Βαρούχ
36. Ἰωνᾶς	46. Θρῆνοι Ἱερεμίου
37. Ναούμ	47. Ἐπιστολή Ἱερεμίου
38. Ἀββακούμ	48. Ἰεζεκιήλ
39. Σοφονίας	49. Δανιήλ
40. Ἀγγαῖος	

Καινή Διαθήκη (27 βιβλία)

Ἱστορικά βιβλία (5 βιβλία)

1. Εὐαγγέλιο Κατά Ματθαῖον	4. Εὐαγγέλιο Κατά Ἰωάννην
2. Εὐαγγέλιο Κατά Μᾶρκον	5. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων
3. Εὐαγγέλιο Κατά Λουκᾶν	

Διδακτικά βιβλία (21 βιβλία)

6. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Ρωμαίους*	17. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Τίτον*
7. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Κορινθίους Α΄*	18. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Φιλήμονα*
8. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Κορινθίους Β΄*	19. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Ἑβραίους*
9. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Γαλάτας*	20. Ἐπιστολή Ἰακώβου *Καθολική*
10. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Ἐφεσίους*	21. Ἐπιστολή Πέτρου *Καθολική Α΄*
11. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Φιλιππησίους*	22. Ἐπιστολή Πέτρου *Καθολική Β΄*
12. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Κολασσαεῖς*	23. Ἐπιστολή Ἰωάννου *Καθολική Α΄*
13. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Θεσσαλονικεῖς Α΄*	24. Ἐπιστολή Ἰωάννου Καθολική Β΄
14. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Θεσσαλονικεῖς Β΄*	25. Ἐπιστολή Ἰωάννου Καθολική Γ΄
15. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Τιμόθεον Α΄*	26. Ἐπιστολή Ἰούδα Καθολική
16. Ἐπιστολή Παύλου *Πρός Τιμόθεον Β΄*	

Προφητικό βιβλίο (1 βιβλίο)

27. Ἀποκάλυψη Ἰωάννου

Σάν φάτνη...



Κάθε χρόνο, ἐκεῖ πρός τό τέλος τοῦ Φθινοπώρου, μόλις ἀρχίσουν τά μαγαζιά νά ὁμορφαίνουν τίς βιτρίνες τους καί τό ἐσωτερικό τους μέ τά Χριστουγεννιάτικα στολίδια, σχεδόν ἀσυναίσθητα, τά μάτια μου ψάχνουν νά ξεχωρίσουν τή σύνθεση πού ὀνομάζομε γενικῶς *«Φάτνη»*. Διότι, ἀπό τήν ἀρχική ἔννοια αὐτῆς τῆς λέξης, ἡ ὁποία σήμαινε τό *«π α χ ν ί»* –δηλαδή τήν κατασκευή τοῦ στάβλου ὅπου τοποθετεῖται ἡ ζωοτροφή– ἡ λέξη ἐπικράτησε, γιά νά ὀνομάζομε μ᾽ αὐτήν: *«τό ὁμοίωμα τοῦ παχνιοῦ ἤ ὁλόκληρου τοῦ σπηλαίου, μέσα στό ὁποῖο γεννήθηκε ὁ Χριστός, στήν ἀναπαράσταση τῆς Γέννησης»* (*Λεξικό Γ. Μπαμπινιώτη*).

Μέσα σ᾽ αὐτό τό παχνί ἡ Παναγία μας θέλησε νά τοποθετήσει τόν μικρό νεογέννητο Χριστό. Ὄχι πάνω σέ κάποιο ἁπαλό μαξιλάρι ἤ μέσα σέ μιά ἀφράτη καί προστατευτική προβιά, ἀλλά στό παχνί, ὅπου τά ζῶα βρίσκουν τήν τροφή τους καί ἀντλοῦν ἀπό αὐτήν δύναμη, γιά νά ζήσουν.



Ἄλλοτε ἡ ἀναπαράσταση πού βλέπω στά μαγαζιά εἶναι μικρή καί λιτή. Μοιάζει μέ μιά ταπεινή καλύβα ἤ μέ ἕνα μικρό σπήλαιο καί, συνήθως, περιλαμβάνει στό κέντρο τήν Παναγία μέ τό Θεῖο βρέφος στήν ἀγκαλιά της καί, λίγο πιό πίσω, ὄρθιο τόν Ἰωσήφ. Ἄλλοτε, ἡ ἀναπαράσταση εἶναι πολύ μεγάλη καί σύνθετη, μέ τή Θεία Οἰκογένεια στό κέντρο καί πάλι, ἀλλά καί μέ συμπληρωματικές ἐντυπωσιακές ἀναπαραστάσεις τῶν ζώων πού βρίσκονται δίπλα, τῶν τριῶν μεγαλοπρεπῶν Μάγων πού προσφέρουν τά δῶρα τους καί κάποιων βοσκῶν πού γονατιστοί προσκυνοῦν.

Ὁμολογῶ, ὅμως, ὅτι ἀνάμεσα σέ ὅλα αὐτά πού συνθέτουν τήν κάθε ἀναπαράσταση, ἔχω πάντα τή διάθεση νά ψάχνω νά ξεχωρίσω ἄν ἔχει στηθεῖ, τή μικρή, τήν ἁπλῆ *«φάτνη»*. Ἐννοῶ τό ταπεινό παχνί τοῦ στάβλου.

Σ᾽ ἕνα ταξίδι στούς Ἁγίους Τόπους, εἶχα τήν εὐκαιρία νά ἐπισκεφθῶ τόν Ἱερό Ναό τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στή Βηθλεέμ καί μέσα στό Σπήλαιο πού βρίσκεται κάτω ἀπό τόν Ναό, εἶδα καί προσκύνησα τό εὐλογημένο παχνί. Θά θυμᾶμαι πάντα αὐτή τή συγκλονιστική ἐμπειρία.

Μέσα σ᾽ αὐτό τό παχνί ἡ Παναγία μας θέλησε νά τοποθετήσει τόν μικρό νεογέννητο Χριστό. Ὄχι πάνω σέ κάποιο ἁπαλό μαξιλάρι ἤ μέσα σέ μιά ἀφράτη καί προστατευτική προβιά, ἀλλά στό παχνί, ὅπου τά ζῶα βρίσκουν τήν τροφή τους καί ἀντλοῦν ἀπό αὐτήν δύναμη, γιά νά ζήσουν.

Ἡ μνήμη, ἀνεξέλεγκτη, ἐπιμένει τότε νά μοῦ φέρνει στόν νοῦ κάποιους στίχους ἀπό τά Χριστουγεννιάτικα τραγούδια μέ τά ὁποῖα στό σχολεῖο ἡ χορωδία πλαισίωνε πάντα τίς ὡραῖες γιορτές μας:

«Σάν φάτνη εἶν' ἡ καρδιά μου ταπεινή
στῆς βηθλεέμ τόν στάβλο χάμου.
Ἀγάπη πού σέ ψάλλουν οἱ οὐρανοί
ἔλα νά γεννηθεῖς μές στήν καρδιά μου...».

Ἀναλογίζομαι πώς ἴσως αὐτό νά μοῦ συμβαίνει ὅλο καί πιό συχνά τά τελευταῖα χρόνια, γιατί οἱ ὀδοιπορίες τῆς ζωῆς μᾶς βοηθοῦν στό νά κατανοήσουμε καί νά συνειδητοποιήσουμε πιό βιωματικά τό τί σημαίνει στ' ἀλήθεια «*μιά καρδιά ταπεινή σάν φάτνη μέσα στόν στάβλο τῆς Βηθλεέμ*».

Μᾶς βοηθοῦν ἀκόμα στό νά σταθοῦμε καί νά διακρίνουμε καλύτερα τίς φωτεινές ἀνταύγειες κάποιων μύχιων συμβολισμῶν, πού ἀναδύονται μέσα ἀπό τίς ἁπλές λέξεις τῶν στίχων:

– μιά ταπεινή καρδιά, μπορεῖ νά ἔχει τόν ἀξιοθαύμαστο προορισμό νά κρατάει μέσα της –σάν τό παχνί τοῦ στάβλου– ἕναν ἄυλο συναισθηματικό πλοῦτο, πού μπορεῖ νά προσφέρει τροφή ἀνθρωπιᾶς καί καλοσύνης, ὥστε νά βοηθήσει καί νά στηρίξει αὐτούς πού τήν ἔχουν ἀνάγκη.

– αὐτό τό συναισθηματικό περιεχόμενο τῆς ταπεινῆς καρδιᾶς, θά εἶναι πραγματικά εὐλογημένο, ἄν ἀξιωθεῖ - ὅπως παρακαλεῖ καί ὁ ποιητής - νά γεννηθεῖ μέσα του ἡ ἀγάπη. Ὅπως ἔγινε καί στό ταπεινό παχνί τοῦ στάβλου πού δέχθηκε τόν νεογέννητο Χριστό μας, τόν Θεό τῆς Ἀγάπης.

Νά ἀξιωθοῦν οἱ καρδιές μας νά νιώσουν, βαθιά μέσα τους, τή γέννηση τῆς Ἀγάπης.

Γιορτάζοντας τά Χριστούγεννα, ἄς προσευχηθοῦμε μέ πίστη καί μέ τή θερμή εὐχή νά ἀξιωθοῦν οἱ καρδιές μας νά νιώσουν, βαθιά μέσα τους, τή γέννηση τῆς Ἀγάπης. Διότι «*Ὁ Θεός Ἀγάπη ἐστί*». Κι ἄς σιγοψιθυρίζουμε τούς ὡραίους στίχους τοῦ Γ. Βερίτη:

«Δέξου Χριστέ τήν προσευχή μας.
Κι ἄς γίνει φάτνη Σου ἡ ψυχή μας».

Καλά κι Εὐλογημένα Χριστούγεννα!

Μερόπη Ν. Σπυροπούλου,
Ὁμότιμη Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Στοργή στά

Στά ἱερά καί θεόπνευστα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μποροῦμε νά βροῦμε πολύτιμες συμβουλές καί σοφές λύσεις γιά τά καθημερινά μας προβλήματα. Πολλά μᾶς προσφέρει ὁ ἑβδομηκοστός ψαλμός, πού εἶναι προσευχή πρός τόν Θεό.

Ὁ Δαβίδ εὐχαριστεῖ τόν Θεό, διότι ἀπό τά νεανικά του χρόνια ἦταν βοηθός του καί σ᾽ Αὐτόν ἤλπιζε, ὅταν ἀντιμετώπιζε δοκιμασίες. Γράφει συγκεκριμένα: *«Τή δική σου βοήθεια περιμένω καί σέ σένα ἐλπίζω ἀπό τά νεανικά μου χρόνια»*. Καί συνεχίζει: *«Ἀπό τότε πού ἤμουν ἀκόμη ἔμβρυο σέ Σένα στηριζόμουν, ἀπό τήν κοιλιά τῆς μητέρας μου Σύ εἶσαι σκεπαστής καί προστάτης μου. Δι᾽ αὐτό πάντοτε θά σέ ὑμνῶ»*.

Δέν χορταίνει νά ἀνυμνεῖ τόν Θεό καί νά συμπληρώνει: *«Ἄς γεμίσει, λοιπόν, τό στόμα μου ἀπό τήν αἴνεσή σου, διά νά ἀνυμνῶ τήν δόξα Σου καί καθ᾽ ὅλη τήν ἡμέρα τό θεϊκό σου μεγαλεῖο»*.

Προχωρεῖ καί στήν ἱκεσία καί παρακαλεῖ: *«Ὅπως καθ᾽ ὅλο μου τόν βίο, ἀφ᾽ ὅτου συνελήφθην στήν κοιλιά τῆς μητέρας μου, ὑπῆρξες προστάτης μου, ἔτσι καί κατά τόν καιρό τοῦ γήρατός μου μή μέ ἀπορρίψεις· ὅταν θά λιγοστεύσουν καί θά ἐκλείψουν οἱ σωματικές μου δυνάμεις μή μέ ἐγκαταλείψεις»*.

Στή συνέχεια, ὁ ἱερός ψαλμωδός ἀναφέρει ὅτι τά γηρατειά δέν εἶναι ἄχρηστα, ἀλλά ἔχουν νά ἐπιτελέσουν σπουδαῖο ἔργο. *«Θά εἰσέλθω στήν ἀφήγηση τῶν ὅσων ἐξετέλεσε ἡ ἄμαχος δύναμη καί ἰσχύς τοῦ Κυρίου· Κύριε, θά ἐνθυμηθῶ τή δικαιοσύνη σου, ὁ ὁποῖος εἶσαι ὁ μόνος δίκαιος. Θεέ μου, θά ἀναγγέλλω καί θά διακηρύττω τίς θαυμαστές ἐπεμβάσεις τῆς προστασίας σου, μέ τίς ὁποῖες μέ δίδαξες, ἀπό τή νεότητά μου μέχρι τῆς ὥρας αὐτῆς, νά ἐλπίζω σέ Σένα. Καί μέχρι τοῦ γήρατος καί τῶν πολύ προχωρημένων χρόνων τῆς ζωῆς μου μή μέ ἐγκαταλείψεις, ἀλλά διατήρησέ με ἐν ζωῇ μέ ἀκέραιες τίς δυνάμεις μου, μέχρις ὅτου ἐξαγγείλω καί σ᾽ ὅλη τήν ἐπερχομένη γενιά τά θαυμαστά ἔργα τοῦ βραχίονός σου. Μέχρις ὅτου διακηρύξω πόσο ἀκαταγώνιστη καί μεγάλη εἶναι ἡ δύναμή Σου καί πόσο θαυμαστή εἶναι ἡ δικαιοσύνη Σου. Ὦ Θεέ μου, φθάνουν μέχρι τῶν ὑψίστων περιοχῶν τοῦ οὐρανοῦ καί εἶναι πολύ μεγάλα καί ὑψηλά τά ὅσα ἐποίησες σ᾽ ἐμένα τόν ταπεινό σου δοῦλο· Ὦ Θεέ μου, ποιός εἶναι ὅμοιός Σου;»*.

Ἡ ζωή τοῦ Δαβίδ, ὅπως γνωρίζουμε, δέν ἦταν ἀνέφελη καί χωρίς δοκιμασίες. Τό ἀναφέρει καί αὐτό στόν ψαλμό, διά νά φανεῖ ὅτι ὁ Θεός καί στίς πιό σκληρές δοκιμασίες δέν τόν ἐγκατέλειψε, ἀλλά ἦταν πάντοτε μαζί του. Μάλιστα γράφει στόν ψαλμό ὅτι θά δοξάζει τόν Θεό ὄχι μόνο μέ τά χείλη, ἀλλά θά χρησιμοποιεῖ καί μουσικό ὄργανο, τήν κιθάρα. *«Πόσες μοῦ ἔδειξες θλίψεις!*

γηρατειά

Αὐτές ἦταν πολλές καί κακές. Δέν μέ ἐγκατέλειψες, ὅμως. Ἀλλά ἐπέστρεψες καί πάλι μέ πολλή στοργή πρός ἐμένα καί μέ ζωογόνησες καί μέ ἀνύψωσες πάλι ἀπό τά βάθη τῆς γῆς. Ἐπέδειξες σ' ἐμένα πολλές φορές καί μέ πλεονασμό τό μεγαλεῖο τῆς δυνάμεως καί τῆς συγκαταβάσεώς Σου καί ἐπέστρεψες πλησίον μου καί μέ παρηγόρησες καί μέ ἀνύψωσες πάλι ἀπό τά τρίσβαθα τῆς γῆς. Διά τοῦτο, Θεέ μου, καί ἐγώ μέ μουσικό ὄργανο, μέ ψαλτῆρι θά δοξολογῶ πρός τιμήν Σου τήν ἀλήθεια πού ἀποδεικνύεις, τηρώντας τίς ὑποσχέσεις Σου. Ὦ Ἅγιε, θά ψάλλω πρός δοξολογία Σου τόν ὕμνο καί θά τόν συνοδεύω μέ κιθάρα... Θά γεμίσουν ἀπό ἀγαλλίαση τά χείλη μου, ὅταν θά ψάλλω πρός τιμήν Σου, ἀλλά θά σκιρτήσει καί ἡ ψυχή μου, τήν ὁποία ἔσωσες».

Εἶναι θαυμαστή καί ἀξιομίμητη ἡ συμπεριφορά πού ἔδειξε ὁ Δαβίδ, ὅταν ἔφθασε στά γεράματα. Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία δέν λησμονεῖ τά γηρατειά, ἀλλά εὔχεται νά ἔχουν εἰρηνική ζωή. Σέ κάθε ἀκολουθία ἀπευθύνει τό αἴτημα: *«Χριστιανά τά τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά...»*. Ζητοῦμε ἀπό τόν Κύριο νά εἶναι χριστιανικά τά τέλη τῆς ζωῆς μας, χωρίς πόνους καί ἔργα πού ντροπιάζουν, ἀλλά καί εἰρηνικά. Ἐπίσης, στή Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ὁ λειτουργός ἱερεύς ἀπευθύνει τό αἴτημα: *«Τό γῆρας περικράτησον»*. Βοήθησε, Κύριε, τά ἡλικιωμένα πρόσωπα, πού εἶναι ἀδύναμα καί στήριξέ τα.

Οἱ ἡμέρες τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου μᾶς καλοῦν νά θυμηθοῦμε καί τούς γέροντες. Συνήθως δέν ἔχουν ἀπαιτήσεις καί ἱκανοποιοῦνται μέ ἕναν καλό λόγο. Ἄς προσπαθήσουμε ἰδίως τίς ἅγιες ἡμέρες τῶν ἑορτῶν νά δείξουμε τήν ἀγάπη μας. Μέ μιά ἐπίσκεψη, μέ δυό λόγια προσευχῆς γι' αὐτούς πού ἐργάσθηκαν μιά ὁλόκληρη ζωή καί τώρα βρίσκονται στό περιθώριο. Μπορεῖ νά εἶναι γονεῖς μας, συγγενεῖς μας, φίλοι οἰκογενειακοί ἤ καί ἁπλῶς γνωστοί. Ἕνας λόγος, κάποιο ἐνδιαφέρον, ἐνῶ δέν στοιχίζει τίποτε, θά τούς δώσει κουράγιο.

Κάποιος Χριστιανός πού ἔφυγε καί πῆγε πρίν ἀπό χρόνια στή Γερμανία, γιά νά ἐργασθεῖ, ἀγαποῦσε πολύ τά γηρατειά, καί ἔκανε κάτι πολύ διδακτικό. Ἀγόρασε γιά ὅλα τά ἡλικιωμένα πρόσωπα τοῦ χωριοῦ του ὄμορφα μπαστούνια καί ὅταν πῆγε ἐκεῖ τούς τά χάρισε. Σκεφθεῖτε πόση χαρά δοκίμασαν καί ἐκεῖνοι καί αὐτός, πού ἔκανε αὐτή τή χειρονομία. Αὐτή τή χαρά μποροῦμε νά τή δοκιμάσουμε καί ἐμεῖς, δείχνοντας ἀγάπη πρός τούς ἡλικιωμένους ἀδελφούς μας.

Ἀρχιμ. Γ. Μ.

Ἡ φωλιά



Τό 1995, τό βραβεῖο Νόμπελ λογοτεχνίας ἀπονεμήθηκε στόν Ἰρλανδό Σέιμους Χήνυ. Στήν πανηγυρική ὁμιλία πού ἐξεφώνησε στή Σουηδική Ἀκαδημία κατά τήν τελετή ἀπονομῆς τοῦ βραβείου, ἀναφέρθηκε σέ ἕναν Ἅγιο τῆς Ἰρλανδίας, τόν Ἅγιο Κέβιν.

Ὁ Ἅγιος Κέβιν ἔζησε τόν 7ο αἰῶνα. Εἶναι Ἅγιος τῆς Μιᾶς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἀφοῦ ἔζησε πολύ πρίν συμβεῖ τό Μεγάλο Σχίσμα ἀνάμεσα στούς Χριστιανούς τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τή μνήμη του στίς 3 Ἰουνίου.

✦ ✦ ✦

Ὁ νομπελίστας λογοτέχνης διηγήθηκε τό ἑξῆς περιστατικό ἀπό τή ζωή τοῦ Ἁγίου Κέβιν:

«Κάποτε, ἐνῶ ὁ Ἅγιος προσευχόταν μέ τεντωμένα τά χέρια σέ σχῆμα σταυροῦ, ἕνα πουλί στάθηκε στήν ἀνοιχτή παλάμη του καί γέννησε τό αὐγό του. Ὁ Ἅγιος ἦταν τόσο εἰρηνικός, πού τό πουλί δέν δίστασε γιά ὁλόκληρες μέρες νά κάθεται στό χέρι του καί νά κλωσσάει τό αὐγό μέχρι πού βγῆκε ὁ νεοσσός!...».

Ὁ Χήνυ ἀπεκάλεσε τόν ἅγιο Κέβιν *«ὁδοδείκτη»*. Δηλαδή, δείκτη πορείας. Μιᾶς πορείας, πού ὅπως εἶπε, *«ὁδηγεῖ πρός τήν ἐνηλικίωσή μας»*.

Μέ ἄλλα λόγια: Τό παράδειγμα τοῦ Ἁγίου τῆς Ἰρλανδίας, μᾶς δείχνει ὅτι μόνο μέσῳ τῆς προσευχῆς μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά «μεγαλώσει». Νά πάψει νά εἶναι νήπιο. Καί νά γίνει ὥριμος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ξέρει καλά ποῦ πηγαίνει. Καί φυσικά αὐτό γίνεται, ὄχι μέσῳ μιᾶς προσευχῆς φτηνῆς, τοῦ στύλ *«ἄντε νά τελειώνουμε»*. Ἀλλά μέσῳ μιᾶς προσευχῆς, πού εἶναι ἔκφραση ἀγάπης καί ἐμπιστοσύνης στόν Χριστό· μιᾶς προσευχῆς πού **ἐπιμένει** *«νά χτυπάει τήν πόρτα»*



τοῦ Θεοῦ, καί **ὑπομένει** νά κοπιάζει γιά χάρη Του σωματικά καί ψυχικά.

✦ ✦ ✦

Ἡ δεύτερη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι μία ἀπό τίς μεγαλύτερες γιορτές τῆς Παναγίας. Λέγεται *Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.*

Τιμᾶμε καί γιορτάζουμε Αὐτήν πού ἀγάπησε τόν Θεό καί τήν προσευχή τόσο, πού **ἐπέμενε** καί **ὑπέμεινε** τόν κόπο τῆς προσευχῆς, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον ἄνθρωπο στόν κόσμο. Γι᾽ αὐτό ἀξιώθηκε νά ἐπιτύχει κάτι ἀσύγκριτα μεγαλύτερο ἀπό αὐτό πού πέτυχε ὁ Ἰρλανδός Ἅγιος.

• Ὁ Ἅγιος Κέβιν ἔκανε τό χέρι του φωλιά, γιά νά γεννηθεῖ ἕνα πουλάκι.

• Ἡ Παναγία ἔκανε τό Ἄχραντο Σῶμα Της Ναό, γιά νά γεννηθεῖ ὁ ἴδιος ὁ Θεός! Ἡ προσευχή Της εἶχε τέτοια δύναμη, ὥστε κατέβασε –κυριολεκτικά– τόν Θεό στή γῆ. Ἡ προσευχή Τήν ἁγίασε τόσο, ὥστε νά εἶναι ὁ μόνος καθαρός τόπος, ἄξιος νά δεχθεῖ τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ.

✦ ✦ ✦

• Ὁ Ἅγιος Κέβιν τᾶχασε, ὅταν εἶδε ἕνα πουλί νά φωλιάζει στό χέρι του.

• Ἡ Παναγία ἀσύγκριτα περισσότερο ἀπόρησε καί ἐθαύμασε, ὅταν κατάλαβε ὅτι θρονιάστηκε μέσα Της ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Καί μιλώντας στόν Θεό-Παιδί Της, Τοῦ ἔλεγε:

Ἤλιε, Γυιέ μου, πῶς νά Σέ κρύψω στά σπάργανα;
Πῶς νά θηλάσω Ἐσένα, πού τρέφεις ὅλη τήν φύση;
Πῶς κρατάω στά χέρια μου Αὐτόν πού κρατάει τά σύμπαντα;
Πῶς νά κοιτάξω ἄφοβα Ἐσένα,
πού δέν τολμοῦν νά ἀτενίσουν οὔτε τά πολυόμματα Χερουβίμ;

(Προεόρτιο τῶν αἴνων 24ης Δεκεμβρίου)

Ὁ Θεός ἔγινε νήπιο, γιά νά μεγαλώσουμε ἐμεῖς. Καί ἀπό νήπια πού μπουσουλᾶνε πάνω στή γῆ, νά γίνουμε πολίτες τοῦ Οὐρανοῦ.

Καί μᾶς δίδαξε τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη γι᾽ Αὐτόν. Καί τήν ἀληθινή ζωή.

Γι᾽ αὐτό ἡ γιορτή τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἕνας σωτήριος *ὁδοδείκτης.* Μᾶς δείχνει τόν δρόμο πού πρέπει νά ἀκολουθήσουμε, γιά νά ἐνηλικιωθοῦμε. Γιά νά μεγαλώσουμε. Γιά νά γίνουμε ὥριμοι ἄνθρωποι, πού ξέρουμε ποῦ πᾶμε. Καί αὐτός ὁ δρόμος εἶναι ἡ ἐπιμονή καί ἡ ὑπομονή στήν προσευχή.

π. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος

Ἕνας ἥρωας τῆς διπλανῆς πόρτας





Ὁ Γιάννης κατάγεται ἀπό τή Μακρακώμη Φθιώτιδας. Στά παιδικά του χρόνια, ἐνῶ οἱ φίλοι του πήγαιναν στό σχολεῖο καί μάθαιναν γράμματα, αὐτός μπαινόβγαινε στά νοσοκομεῖα, γιά νά γίνει καλά ἐξαιτίας ἑνός σοβαρότατου τροχαίου δυστυχήματος. Ἐνῶ περπατοῦσε μέ τή μητέρα του στήν ἄκρη ἑνός δρόμου, ἕνα αὐτοκίνητο ἔπεσε μέ ταχύτητα πάνω τους. Ἀποτέλεσμα; Ἡ μητέρα του ἔχασε τή ζωή της ἐπί τόπου, ἐνῶ ὁ Γιάννης ὑπέστη συντριπτικά κατάγματα στά κάτω ἄκρα. Ἔκτοτε κυκλοφορεῖ μέ ἀναπηρικό καροτσάκι.

❋ ❋ ❋

Θά περίμενε κάποιος ὅτι ἡ ἀναπηρία καί ἡ ἀπουσία ἐκπαίδευσης θά τόν τσάκιζαν. Ὅμως δέν τό ἔβαλε κάτω. Ἡ πίστη του στόν Θεό τόν ἐνδυνάμωσε ψυχικά καί τόν στήριξε στή ζωή του. Φοίτησε σέ σχολή καί ἔμαθε τήν τέχνη τοῦ ὡρολογοποιοῦ. Σιγά σιγά κατόρθωσε καί ἄνοιξε ἕνα μικρό μαγαζάκι στήν Ἀθήνα, ἐνῶ ἀπέκτησε καί ἕνα ἀναπηρικό αὐτοκίνητο γιά τίς μετακινήσεις του. Μέ τόν τρόπο αὐτό κέρδιζε τά πρός τό ζῆν καί ἦταν οἰκονομικά ἀνεξάρτητος.

Ὅταν «στάθηκε στά πόδια του», γνώρισε τή Φωτεινή, μιά ἐξαιρετική κοπέλα, ἀνάπηρη καί ἐκείνη. Ὁ Θεός τούς χάρισε δύο δίδυμα ἀγόρια. Σύντομα διαπίστωσαν ὅτι τά παιδιά ἦταν αὐτιστικά. Ἀπέκτησαν καί τρίτο ἀγόρι, τό ὁποῖο σπούδασε θεολογία καί σήμερα εἶναι Ἀρχιμανδρίτης καί ὑπηρετεῖ σέ Μητρόπολη στή Βόρεια Ἑλλάδα.

Τό μεγάλωμα δύο αὐτιστικῶν παιδιῶν ἀπό ἀνάπηρους γονεῖς ἀποτελεῖ ἔργο πολύ δυσβάστακτο. Ἔπρεπε νά βρεθεῖ μιά λύση. Μιά καλή λύση θά ἦταν νά πᾶνε τά παιδιά σέ μιά κρατική δομή γιά αὐτιστικά ἄτομα. Ὅσο καί ἄν ἔψαξε, ὁ Γιάννης δέν βρῆκε τίποτα. Μετά ἀπό πολλή σκέψη καί προβληματισμό κατέληξε στήν ἀπόφαση νά ἱδρύσει ὁ ἴδιος ἕνα οἰκοτροφεῖο γιά αὐτιστικά παιδιά. Πῶς ὅμως; Μέ τί χρήματα; Ἡ ὑπόθεση ἤθελε πολύ τρέξιμο. Καί ὁ ἴδιος ἦταν ἀνάπηρος...

Δέν τό ἔβαλε, ὅμως, κάτω. Δέν ἀπογοητεύτηκε. Ἔκανε τόν σταυρό του. Ζήτησε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί προχώρησε μέ πίστη στόν σκοπό του. Ἀρχικά, μέ ἄλλους γονεῖς πού ἀντιμετώπιζαν τό ἴδιο πρόβλημα, ἵδρυσε τόν Σύλλογο Γονέων & Κηδεμόνων & Φίλων Αὐτιστικῶν Ἀτόμων *«Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»*.

Τήν ἐπόμενη χρονιά, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τήν οἰκονομική συνδρομή εὐαίσθητων ἀνθρώπων, ὁ Σύλλογος ἀγόρασε ἕνα οἰκόπεδο στήν Παιανία Ἀττικῆς. Τό 2005 ἄρχισε ἡ κατασκευή τοῦ οἰκοτροφείου, ἡ







ὁποία ὁλοκληρώθηκε τό 2009. Τό 2010 ἄρχισε ἡ λειτουργία του, γεγονός πού ἀνακούφισε αὐτές τίς οἰκογένειες.

Τό 2011 βραβεύτηκε ἀπό τήν Ἕνωση «*Μαζί γιά τό Παιδί*». Ἐκπρόσωπος τῆς Ἕνωσης «*Μαζί γιά τό Παιδί*» ἐπισήμανε: «*Στήν κατηγορία τῶν βραβείων 'Μάθημα Ζωῆς' τιμοῦμε ἀνθρώπους πού ἀνήκουν στήν οἰκογένεια τῶν εὐπαθῶν ὁμάδων, ὑπερβαίνουν τίς φυσικές ἀδυναμίες τους καί ἀνατρέπουν τά κοινωνικά δεδομένα, ἐπιτυγχάνοντας ἀξιόλογο κοινωνικό ἔργο*» Τήν τιμητική διάκριση ἀφιέρωσε στά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, στούς συνεργάτες καί σέ ὅλους ὅσοι συνέβαλαν, δωρητές καί χορηγούς, στή δημιουργία τοῦ ἔργου.

Ἔχει γράψει, μεταξύ ἄλλων, ἕνα θαυμάσιο ποίημα γεμάτο τρυφερότητα καί λυρισμό, μέ τίτλο «Τό αὐτιστικό μου παιδί».

Τό ὄνομα αὐτοῦ: Ἰωάννης Χειμώνας. Ἕνας ἄνθρωπος μέ βαθιά πίστη στόν Θεό καί πολλή ἀγάπη γιά τόν συνάνθρωπο. Μέ τό χαμόγελο καί τόν καλό λόγο πάντα στά χείλη. Τεράστια ἡ κοινωνική του προσφορά, ἄν καί ἀνάπηρος. Γι' αὐτό ξεπερνάει τά ὅρια ἑνός κοινοῦ ἀνθρώπου.

Στά μάτια ὅσων τόν γνωρίζουν εἶναι ἕνας ἥρωας τῆς ζωῆς, ἕνας ἥρωας τῆς διπλανῆς πόρτας.

Κωνσταντῖνος Δ. Ρίζος
Ἐπίτιμος Σχολικός Σύμβουλος Οἰκονομολόγων

Τό αὐτιστικό μου παιδί

Μέ μονότονες κινήσεις ὅλο λικνίζεσαι
μέ τό βλέμμα ἁπλανές ψηλά κοιτᾶς,
σ' ἕνα κόσμο πού 'χεις πλάσει ὅλο βυθίζεσαι
στή σιωπή, καί σέ κανέναν δέν μιλᾶς.

Φτερουγίζεις μέ τά χέρια σου μονότονα,
σά νά θές σ' ἄλλους ὁρίζοντες νά πᾶς,
κλαῖς, γελᾶς, χωρίς λόγο καί ἀπότομα,
μουρμουρίζεις τό τραγούδι πού ἀγαπᾶς.

Στῆς ψυχῆς σου τόν λαβύρινθο ὅλο χάνεσαι,
μέ τίς πόρτες τῆς καρδιᾶς σου ὁλόκλειστες,
τήν ἀγάπη πού σοῦ δείχνουν δέν αἰσθάνεσαι
καί τό αὔριο σοῦ μοιάζει ἴδιο μέ τό χθές.

Ὁ Αὐτισμός ἀπό παιδάκι σέ πλάνεψε,
καί στήν ὁμίχλη σ' ἔμαθε νά περπατᾶς,
καί ἡ ὀδύνη πῆρε σάρκα καί ζωντάνεψε,
σάν τόν τυφῶνα τή ζωή μας τή σκορπᾶς.

Σέ προσπερνοῦνε οἱ συνάνθρωποι ἀδιάφοροι,
ἴσως κουράζεις, τούς λυπεῖς, δέν σέ πονοῦν,
κι ὅμως μιλοῦν γιά ἀνθρωπιά σάν ἀδιάφθοροι,
οἱ τόσοι πόνοι τίς καρδιές τους δέν δονοῦν.

Εἶσαι τό σπλάχνο μου, σέ θέλω καί σέ νοιάζομαι,
τά δύο χέρια μου τά ἁπλωμένα δές,
ἀπ' τόν Θεό ἀντλῶ ὅση δύναμη χρειάζομαι,
καί σοῦ φωνάζω ἀπ' τό ἀδιέξοδό σου, βγές!

Κόσμος σιωπηλός, ὁ κόσμος ὁ δικός σου,
μιά ἀνηφορική, μοναχική πορεία,
εἶναι ὁ Γολγοθᾶς, μά ὁ προορισμός σου
ὁδηγεῖ σ' ΑΝΑΣΤΑΣΗ, ἱερή καί θεία.

Ἰωάννης Χειμώνας

Τά χημικά αἰσθητήριά μας

Τό γαρύφαλλο, ἡ κανέλα, τό μοσχοκάρυδο, τό μαχλέπι, τό μαῦρο πιπέρι... εἶναι οὐσίες πού, μέ τήν ποικιλία τῶν ἀρωμάτων τους, δίνουν ἄλλη διάσταση στή μαγειρική καί ἀποτελοῦν καί πρώτη ὕλη γιά τήν παραγωγή ἀρωμάτων. Ἀκόμη καί ἡ πιό φτωχική κουζίνα διαθέτει σήμερα ποικιλία μπαχαρικῶν. Κάποτε, ὅμως, τά μπαχαρικά ἀποτελοῦσαν εἶδος πολυτελείας! Καί ἔγιναν καί πόλεμοι γι᾽ αὐτά!

Ἄν μέ τήν ὅραση ἀντιλαμβανόμαστε τό φῶς πού ἐκπέμπουν τά ἀντικείμενα, μέ τήν ἀκοή ἀνιχνεύουμε τούς ἤχους πού μεταδίδονται σάν περιοδικές ταλαντώσεις τοῦ ἀέρα ..., ἡ γεύση καί ἡ ὄσφρηση εἶναι οἱ δύο αἰσθήσεις μέ τίς ὁποῖες ἀνιχνεύουμε τίς χημικές οὐσίες πού εἰσέρχονται μέ τήν εἰσπνοή καί τήν τροφή στόν ὀργανισμό μας.

Κατά τόν 16ο καί 17ο αἰῶνα τά πιό δημοφιλῆ ἀπό τά μπαχαρικά παράγονταν στίς ἀνατολικές Ἰνδίες, στά νησιά τῶν μπαχαρικῶν, ὅπως ἀποκαλοῦνταν τότε. Καί ὄχι μόνο τά πουλοῦσαν ἀκριβά οἱ ντόπιοι, ἀλλά καί ἡ μεταφορά τους στήν Εὐρώπη κόστιζε πολύ. Ἀπ᾽ τήν ἄλλη μεριά, ἡ ζήτηση ἦταν πολύ μεγάλη: Πέραν τῶν ἄλλων, οἱ ἄνθρωποι πίστευαν ὅτι τά μπαχαρικά, μέ τό ἄρωμά τους, καθάριζαν τόν ἀέρα ἀπό τίς μολυσματικές ἀσθένειες καί διόρθωναν καί τούς «χυμούς» τοῦ σώματος. Ἡ κατοχή μπαχαρικῶν ἦταν δεῖγμα ἐξαιρετικοῦ πλούτου, σέ ὁρισμένες δέ περιόδους μποροῦσε να πληρώσει κανείς τούς φόρους στήν Ἀγγλία μέ μαῦρο πιπέρι καί στή Γερμανία νά ἀνταλλάξει μισό κιλό μοσχοκάρυδο μέ ἑπτά μοσχάρια!

Οἱ Εὐρωπαῖοι ἔμποροι, λοιπόν, ἀποζητώντας ἀποκλειστικότητα σέ μιά ἀγορά πού μέ σημερινά δεδομένα ἔφθανε τά τρισεκατομμύρια δολλάρια, χρηματοδότησαν ναυτικές ἐκστρατεῖες ἐναντίον τῶν –ἀσήμαντων, κατά τά ἄλλα– νήσων τῶν μπαχαρικῶν. Οἱ Βενετοί, οἱ Πορτογάλοι, οἱ Ὁλλανδοί καί οἱ Ἄγγλοι ἀποικιοκράτες ἔδωσαν μέ τή σειρά τους αἱματηρές ναυτικές μάχες μέ τούς ντόπιους, ἀλλά καί μεταξύ τους, γιά τήν κατοχή τῶν μικρῶν αὐτῶν νησιῶν. Σέ μία μάλιστα ἀπ᾽ τίς τελικές φάσεις τοῦ πολέμου οἱ Ὁλλανδοί, συνθηκολογώντας μέ τούς Ἄγγλους ἀντάλλαξαν τό Μανχάταν (Νέα Ὑόρκη) μέ τήν κατοχή ἑνός μικροῦ νησιοῦ τῆς Ἰνδονησίας.

Ποιός εἶπε ὅτι ἡ γεύση καί ἡ ὄσφρηση εἶναι ὑποδεέστερες αἰσθήσεις;

❋ ❋ ❋

Ἄν μέ τήν ὅραση ἀντιλαμβανόμαστε τό φῶς πού ἐκπέμπουν τά ἀντικείμενα, μέ τήν ἀκοή ἀνιχνεύουμε τούς ἤχους πού μεταδίδονται σάν περιοδικές ταλαντώσεις τοῦ ἀέρα καί μέ τήν ἀφή ἐλέγχουμε τήν ὑφή, τή θερμοκρασία καί τήν πίεση πού μᾶς ἀσκοῦν τά ἀντικείμενα, ἡ γεύση καί ἡ ὄσφρηση εἶναι οἱ δύο αἰσθήσεις μέ τίς ὁποῖες ἀνιχνεύουμε τίς χημικές οὐσίες πού εἰσέρχονται μέ τήν εἰσπνοή καί τήν τροφή στόν ὀργανισμό μας.

Ζοῦμε σέ χημικό περιβάλλον, καί ὁ Δημιουργός μᾶς ἔχει προικίσει μέ ἐξαιρετικά χημικά αἰσθητήρια.

Ἄν καί χωριστές αἰσθήσεις, μέ τά δικά της αἰσθητήρια ἡ κάθε μία, ἡ γεύση καί ἡ ὄσφρηση συνδέονται στενά.

Οἱ γευστικές χημικές οὐσίες στά

τρόφιμα ἀνιχνεύονται ἀπό τούς γευστικούς κάλυκες στίς θηλές τῆς γλώσσας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπό εἰδικά αἰσθητηριακά κύτταρα. Αὐτά στέλνουν σήματα σέ εἰδικές περιοχές τοῦ ἐγκεφάλου, οἱ ὁποῖες ἐπεξεργάζονται τήν πληροφορία καί ἀποφαίνονται γιά τίς χημικές οὐσίες πού γευθήκαμε.

Μέ παρόμοιο τρόπο, εἰδικά κύτταρα στόν ὀσφρητικό βολβό, στήν ὀροφή τοῦ ρινικοῦ μας συστήματος, ἀνιχνεύουν τίς ὀσμές (πτητικές χημικές οὐσίες) πού εἰσπνέουμε ἤ ὑπάρχουν στήν τροφή μας, καί μεταβιβάζουν τίς νευρικές ὧσεις στόν ὀσφρητικό βολβό καί ἀπό ἐκεῖ στόν ὀσφρητικό φλοιό τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἡ γεύση περιορίζεται στό νά διακρίνει χημικές οὐσίες πού ἔχουν γλυκιά, ἁλμυρή, ξινή, πικρή, οὐμάμι (εὐχάριστη, νόστιμη) ἤ λιπαρή γεύση.

Ἡ γεύση καί ἡ ὄσφρηση, ὅπως καί οἱ ἄλλες αἰσθήσεις, δημιουργοῦν –σέ τελική ἀνάλυση– ψυχικά βιώματα, γι᾽ αὐτό μάλιστα καί συνοδεύονται ἀπό ἠθικές ἐντολές καί εὐθῦνες (ἐγκράτεια, νηστεία κ.ο.κ.).

Τό ὀσφρητικό σύστημα ἐμβαθύνει στήν ἀνάλυση τῶν πτητικῶν χημικῶν οὐσιῶν, χρησιμοποιώντας μιά συστοιχία ἀπό 380 ὑποδοχεῖς, οἱ ὁποῖοι λειτουργοῦν μέ συνδυαστικό τρόπο, ἐπιτρέποντας τήν ἀναγνώριση ἀπεριόριστης λίστας χημικῶν μορίων. Δέν ἀρκεῖ τό λεξιλόγιο ὁποιασδήποτε γλώσσας, γιά νά περιγράψει τήν ποικιλία τῶν ὀσμῶν πού μποροῦμε νά ἀνιχνεύσουμε: δέκα χιλιάδες (10.000) διαφορετικές ὀσμές, ὑπολογίζουν μερικοί, ἐνῶ ἄλλοι τίς ἀνεβάζουν πολύ πιό ψηλά.

Καί παρατηροῦμε καί πώς οἱ δυσάρεστες μυρωδιές συνδέονται μέ τό ἀπόβλητο καί ἄρρωστο, ἐνῶ οἱ εὐχάριστες ὀσμές μέ τό ὠφέλιμο καί ὑγιές. Καί σέ πνευματικό ἐπίπεδο, ὁ διάβολος, κάνει αἰσθητή τήν παρουσία του μέ δυσοσμία, ἐνῶ τά λείψανα τῶν Ἁγίων εὐωδιάζουν.

Ζοῦμε σέ χημικό περιβάλλον, καί ὁ Δημιουργός μᾶς ἔχει προικίσει μέ ἐξαιρετικά χημικά αἰσθητήρια.

Ἡ αἴσθηση τῆς ὄσφρησης εἶναι ἡ πιό συναισθηματική ἀπό τίς αἰσθήσεις μας. Οἱ περιοχές τοῦ ἐγκεφάλου πού ἐπεξεργάζονται μυρωδιές, συνδέονται στενά μέ τίς περιοχές πού ἐπεξεργάζονται μνῆμες καί συναισθήματα. Καί τίς πιό συναισθηματικές ἐκφράσεις στή Θεία Λατρεία τίς δανειζόμαστε ἀπ᾽ αὐτή τήν αἴσθηση: *«εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»*, *«ἡδύπνοον κρίνον»*, *«θυμίαμα εὔοσμον»*, *«μύρον πολύτιμον»*... Καί ἄς θυμηθοῦμε ὅτι ἡ ἁμαρτωλή γυναίκα μέ μῦρο ἄλειψε τά πόδια τοῦ Κυρίου.

❁ ❁ ❁

Καί κάτι τελευταῖο. Ποῦ κατοικεῖ ἡ γευστική ἀπόλαυση; Σίγουρα, ὄχι στή γλῶσσα, ἀφοῦ ἡ γλῶσσα ἁπλῶς ἀνιχνεύει· οὔτε καί στόν ἐγκέφαλο, ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται γιά τήν ποιότητα τῶν οὐσιῶν πού γευθήκαμε. Ἡ γεύση καί ἡ ὄσφρηση, ὅπως καί οἱ ἄλλες αἰσθήσεις, δημιουργοῦν –σέ τελική ἀνάλυση– ψυχικά βιώματα, γι᾽ αὐτό μάλιστα καί συνοδεύονται ἀπό ἠθικές ἐντολές καί εὐθῦνες (ἐγκράτεια, νηστεία κ.ο.κ.).

Βασίλειος Πετρουλέας
Φυσικός

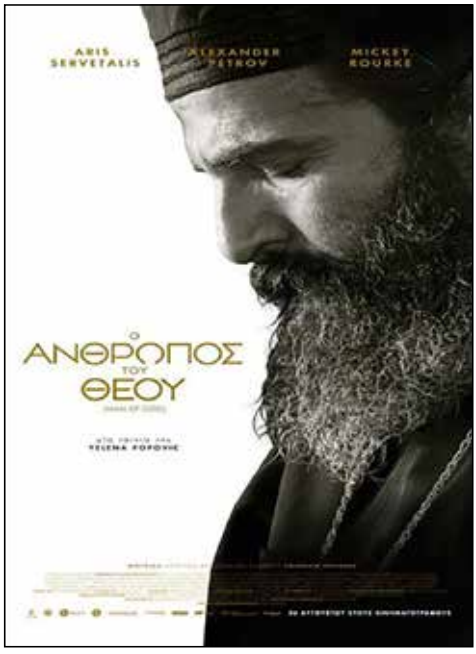
«Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ», ἡ κινηματογραφική ταινία

Μέ τόν παραπάνω τίτλο βγῆκε στίς κινηματογραφικές αἴθουσες τούς προηγούμενους μῆνες μία καινούργια ταινία, ἡ ὁποία σημείωσε ἐξαιρετική ἐπιτυχία. Θά λέγαμε, μάλιστα, ὅτι *«ἔσπασε τά ταμεῖα»*!

Πρόκειται γιά μία ταινία πού ἀναφέρεται στή ζωή ἑνός ἀγαπημένου Ἁγίου τοῦ 20ου αἰῶνα, τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἡ ταινία ἦταν μία ἔκπληξη γιά τά κινηματογραφικά χρονικά τῆς πατρίδας μας.

* * *

Εἶναι χαρακτηριστικά ὅσα ἔγραψε σέ ἐπιστολή του στήν ἐφημερίδα *Καθημερινή* (21/09/2021) ὁ ἔγκριτος δικηγόρος καί δημοσιολόγος Γ. Τριανταφυλλίδης. Ὑπογραμμίζει: *«Δυστυχῶς δέν βρέθηκε οὔτε ἕνας Ἕλληνας σκηνοθέτης τά τελευταῖα 50 χρόνια γιά μία ταινία μέ ζωή Ἁγίου καί ἱστορία πίστης. Βρέθηκε ἡ εὐλογημένη Σέρβα Γελένα Πόποβιτς, πού διάβασε στό ἀεροπλάνο τόν βίο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καί κατάφερε νά πλησιάσει τήν ψυχή του, καί τώρα ἡ ταινία - ὁρόσημο σπάει τά ταμεῖα («must see»). Οἱ κριτικοί κινηματογράφου ἐπεχείρησαν μέ ἐμπάθεια νά 'θάψουν' τήν ταινία, βαθμολογώντας τήν μέ 2 ἀστέρια, ὅταν στίς νοσηρές καί ἀνώμαλες ταινίες βάζουν 5 αστέρια. Εὐτυχῶς, ὅμως, οἱ σιωπηλές πλειοψηφίες δέν πίστεψαν στούς "εἰδικούς" καί ἀναζητοῦν καί διψοῦν γιά πνευματικότητα».*



* * *

Πρωταγωνιστής στόν ρόλο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου εἶναι ὁ ἠθοποιός Ἄρης Σερβετάλης, ἐνῶ μικρό, ἀλλά σημαντικό, ρόλο στήν ταινία ἔχει καί ὁ γνωστός Ἀμερικανός ἠθοποιός Μίκι Ρουρκ. Οἱ δύο τους ἔπαιξαν ἀπό κοινοῦ στήν τελευταία σκηνή τῆς ταινίας. Πρόκειται γιά ἕνα τρομερά δυνατό κομμάτι της, γιατί ἀφορᾶ τό τελευταῖο θαῦμα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Ὁ Μίκι Ρουρκ σέ μία ἐπίσκεψή του στήν Ἑλλάδα ἔδωσε στόν Γιάννη Ζουμπουλάκη μιά συνέντευξη, ἡ ὁποία δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα *Τό Βήμα τῆς* Κυριακῆς (01/08/2021). Στήν ἐρώτηση ἄν ἔχει ἐπαφή μέ τή θρησκεία, ὁ Μίκι Ρουρκ ἀπάντησε: *«Ναί, πολύ μεγάλη. Ἀπό παιδί. Ἡ γιαγιά μου ἦταν πολύ θρήσκα... Ὁ νεότερος ἀδερφός μου, ὁ Τζόι, ἀρρώστησε, ἐπρόκειτο νά πεθάνει, τοῦ ἔδιναν ἕξι μῆνες ζωῆς. Δεκαεπτά*

ἐτῶν καί εἶχε καρκίνο. Τότε ἡ γιαγιά μου μέ ἔταξε στόν Ἅγιο τῶν Θαυμάτων. Ἄρχισα νά προσεύχομαι κάθε μέρα. Τελικά, ὁ ἀδερφός μου ἔζησε γιά πολλά χρόνια. Ὁ καρκίνος ἐρχόταν καί ἔφευγε. Πέθανε πρίν ἀπό 11 χρόνια».

Σέ ἄλλη ἐρώτηση τοῦ δημοσιογράφου ἄν ὁ θάνατος τοῦ ἀδερφοῦ του τόν ἔφερε πιό κοντά στόν Θεό, ὁ Ἀμερικανός ἠθοποιός ἔδωσε τήν ἑξῆς ἀπάντηση: *«Στήν ἀρχή ἤμουν πολύ θυμωμένος, ἐξοργισμένος μέ τόν Θεό. Τήν ἴδια ἐκείνη νύχτα, θυμᾶμαι, ἔβρεχε καταρρακτωδῶς, μπῆκα στή θάλασσα μέ τά ροῦχα σέ κάποια παραλία τοῦ Μαϊάμι καί ἄρχισα νά βρίζω τόν Θεό ἀνελέητα. Οὔρλιαξα σέ σημεῖο πού δέν εἶχα πιά φωνή. Ἤπια ἕνα μπουκάλι οὐίσκι καί ἕνα μπουκάλι βότκα χωρίς νά μεθύσω - καί δέν εἶμαι πότης. Δύο χρόνια ἀργότερα, στή Νέα Ὑόρκη, βρέθηκα μέ τόν πατέρα Πίτερ, τόν ἐξομολογητή μου, πού πέθανε πέρυσι. Τοῦ εἶπα ὅτι δέν μποροῦσα πιά νά προσευχηθῶ, τόσο θυμωμένος ἤμουν μέ τόν Θεό. Κι ἐκεῖνος μοῦ ἐξήγησε ὅτι χρειάζομαι χρόνο. Τρία χρόνια μετά τόν θάνατο τοῦ Τζόι ἄρχισα νά προσεύχομαι ξανά».*

Χαρακτηριστική καί ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀμερικανοῦ ἠθοποιοῦ στήν ἐρώτηση τοῦ δημοσιογράφου ἄν τόν ἀπασχολεῖ ὁ θάνατος. Εἶπε: *«Ἀπό τότε πού πέθανε ὁ ἀδερφός μου, δέν εἶμαι ὁ ἴδιος ἄνθρωπος. Θέλω νά βρεθῶ πάλι κοντά του. Θέλω νά τόν ξαναδῶ. Ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μου εἶναι ἐντάξει πού βρίσκεται τώρα ἐδῶ μαζί μέ ὅλους, ἀλλά ἕνα ἄλλο θέλει νά βρεθεῖ σέ ἐκεῖνο τό ἄλλο μέρος. Κάθε μέρα σκέφτομαι τόν θάνατο».*



* * *

Ἡ ταινία *«Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ»* γιά τή ζωή τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου εἶναι ἕνα θαῦμα πῶς ἔγινε. Ἡ ἴδια ἡ σκηνοθέτης, ἡ Σέρβα Γελένα Πόποβιτς, δήλωσε ὅτι ἀντιμετώπισε *«Κύκλωπες καί Λαιστριγόνες»* γιά τήν ὑλοποίηση τῆς ταινίας. Ἐξάλλου, ὁ δικηγόρος Γ. Τριανταφυλλίδης στήν ἐπιστολή του πού ἀναφέραμε, τονίζει χαρακτηριστικά: *«Ἡ ταινία ἀποτελεῖ ἕνα ράπισμα γιά κάποιους τωρινούς σκηνοθέτες πού στά κατάπτυστα σίριαλ ὁδηγοῦν τή νεολαία στή βία, στήν ἐπιθετικότητα, στήν ἀθυροστομία, στή χυδαιότητα, στό κτηνῶδες, στόν κανιβαλισμό, στά ποταπά καί χαμερπά πρότυπα, μέ συνέπεια τήν κατακόρυφη αὔξηση τῶν ἐγκλημάτων κατά ζωῆς καί τήν πτώση τῶν ἀξιῶν».*

Γ. Δ. Κούβελας



Ἡ ἀνάπαυση τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ Θεοῦ

«Καί ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καί πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν». (Λουκ. ιγ', 17)

Ὁ Κύριός μας ἐδίδασκε τό Σάββατο σέ μιά συναγωγή. Ἐκεῖ ὑπῆρχε καί μιά γυναίκα πού τό πονηρό πνεῦμα τήν κρατοῦσε συγκύπτουσα, διπλωμένη στά δυό, χωρίς νά μπορεῖ νά σηκώσει ὁλότελα τό κεφάλι της καί νά δεῖ τά πρόσωπα τῶν συνανθρώπων της. Ὁ Ἰησοῦς, πού εἶδε ὅλη αὐτή τήν κατάσταση στήν ὁποία βρισκόταν ἡ γυναίκα, τῆς φώναξε καί τῆς εἶπε: *«Γυναίκα, εἶσαι λυμένη, ἀπαλλαγμένη ἀπό τήν ἀρρώστια σου»*. Καί ἔβαλε πάνω της τά χέρια Του. Ὁ Θεός Λόγος ἔβαλε τίς λογικές λειτουργίες στόν ἄνθρωπο, ὅταν τόν ἔπλασε, καί βλέπει ὅτι ἄδικα αὐτές ἔχουν διασαλευθεῖ, μέ ἀποτέλεσμα νά ὑποφέρει αὐτή ἡ γυναίκα. Γι' αὐτό προστάζει, ὥστε νά λειτουργήσει ξανά σωστά ἡ ζωή της. Καί μέ τά ἴδια τά χέρια τοῦ σώματός Του, ἀγγίζει καί διοχετεύει στήν ἄρρωστη γυναίκα τή σωστή λειτουργία. Τήν ἴδια στιγμή στάθηκε ὄρθια καί δόξαζε τόν Θεό γιά τήν ἀπρόσμενη θεραπεία της. Ὁ ἀρχηγός τῆς συναγωγῆς δέν τόλμησε νά μιλήσει κατ' εὐθεῖαν στόν Κύριο καί νά τοῦ εἰπεῖ γιατί ἔκανε θεραπεία τό Σάββατο, ἀλλά γεμάτος ἀγανάκτηση εἶπε στόν λαό: *«Ἔξι ἡμέρες εἶναι στή διάθεσή μας, κατά τίς ὁποῖες δικαιούμαστε νά ἐργαζόμαστε. Σ' αὐτές, λοιπόν, τίς ἡμέρες νά ἔρχεσθε καί νά θεραπεύεσθε, καί ὄχι τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου»*. Ὁ Χριστός, τότε, τοῦ ἀπάντησε: *«Ὑποκριτή, καθένας ἀπό σᾶς τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου δέν λύνει τό βόδι του καί τό γαϊδούρι του ἀπό τό παχνί του καί δέν πηγαίνει νά τό ποτίσει; Αὐτή, πού δέν εἶναι ζῶο, ἀλλά ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καί πού τήν ἔδεσε ὁ Σατανᾶς ἐπί δεκαοχτώ χρόνια, δέν ἦταν πρέπον καί ἐπιβεβλημένο νά λυθεῖ τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου»*. Τό γαϊδούρι καί τό βόδι, σάν νά τοῦ λέει, εἶναι δεμένα γιά μιά ἡμέρα καί τά λύνετε. Ἐδῶ, ἡ γυναίκα αὐτή εἶναι δεμένη δεκαοχτώ χρόνια κι ἐνοχλήθηκες πού λύθηκε τό Σάββατο; Καί καθώς ἔλεγε αὐτά ὁ Ἰησοῦς, καταντροπιάζονταν ὅλοι οἱ ἀντίθετοί Του, ἐνῶ ὅλος ὁ λαός ἔχαιρε γιά ὅλα τά λαμπρά καί σωτήρια πού γίνονταν ἀπό Αὐτόν.

❋ ❋ ❋

Πόσο εἶχαν παρερμηνεύσει τόν νόμο γιά τήν ἀνάπαυση τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου, κατά τήν ἀργία πού εἶχε θεσπίσει ὁ ἴδιος ὁ Θεός στόν Δεκάλογο! Ἡ ἐντολή καθόριζε μέ σαφήνεια: *«Νά θυμᾶσαι τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καί νά τήν ἁγιάζεις. Ἔξι ἡμέρες νά ἐργάζεσαι καί τήν ἑβδόμη νά ἀναπαύεσαι καί νά τήν ἀφιερώνεις στόν Θεό»*. Γιατί σ' αὐτές τίς ἕξι ἡμέρες ὁ Θεός δημιούργησε τόν οὐρανό καί τή γῆ καί τήν ἑβδόμη ἀναπαύθηκε. Δέν μιλάει, ὅπως βλέπουμε, μόνο γιά ἀργία καί ἀνάπαυση, ἀλλά καί

γιά ἁγιασμό τῆς ἡμέρας καί ἀφιέρωσή της στόν Θεό. Καί ὁ ἁγιασμός δέν γίνεται μόνο μέ τήν προσευχή καί τή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί μέ τά ἔργα τῆς ἀγάπης, πού ποτέ δέν πρέπει νά τά σταματάει ὁ ἄνθρωπος.

❋ ❋ ❋

Ὁ Θεός, ὅταν λέμε ὅτι ἀναπαύθηκε, τί ἐννοοῦμε; Κουράσθηκε κι ἐκάθισε νά ξεκουραστεῖ; Ἄς ἀφήσουμε τόν Κλήμεντα τόν Ἀλεξανδρέα νά μᾶς φωτίσει: *«Ὁ Θεός εἶναι ἀκούραστος καί ἀπαθής. Ἀνάπαυλα καί ξεκούραση χρειαζόμαστε ἐμεῖς πού φορᾶμε σάρκα. Τί εἶναι τότε ἡ ἀνάπαυση τοῦ Θεοῦ; Εἶναι ἡ παύση, τό τέλος τῆς δημιουργίας. Μέσα ἀπό τό σκοτάδι καί τήν ἀταξία τῆς ὕλης ὁ Θεός ἔβαλε τάξη στήν ἀταξία τῶν κτισμάτων. Αὐτό γέμισε ἱκανοποίηση κι ἀνάπαυση τόν Θεό. Ὅμως γιά νά διατηρηθεῖ ἀπαράβατα αὐτή ἡ τάξη στά ὄντα, χρειαζόταν τό ἔργο τῆς πρόνοιας καί τῆς συντηρήσεως τοῦ κόσμου ἀπό τόν Θεό. Ἄν ὁ Θεός ἀποστρέψει γιά μιά μόνο στιγμή τό πρόσωπό του, τότε ὅλα θά διαλυθοῦν, θά γίνουν στάχτη καί χῶμα, μᾶς λέει τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διά τοῦ Δαβίδ. Ἔτσι, ἡ ἀνάπαυση τοῦ Θεοῦ, ἄν καί κατά τό φαινόμενο εἶναι παράλογο, εἶναι ἡ διαρκής ἐνέργεια γιά τή διατήρηση τῆς θεϊκῆς τάξεως στόν ἄνθρωπο καί στήν κτίση. Ἄν ὁ Θεός παύσει νά κάνει τό ἀγαθό, τότε θά παύσει νά εἶναι καί Θεός, πού οὔτε καί νά τό ποῦμε δέν εἶναι θεμιτό».*

❋ ❋ ❋

Ὅταν στό σπίτι μας ὑπάρχει ἀκαταστασία, δέν βρίσκουμε ἀνάπαυση, ἄν δέν βάλουμε πρῶτα τάξη. Καί συνέχεια φροντίζουμε, γιά νά διατηρηθεῖ αὐτή ἡ τάξη. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός, ὅπου βρίσκει αὐτή τήν ἀταξία στή λειτουργία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, τή διορθώνει, καί ἁγιάζει τήν ἡμέρα, κάνοντας τό καλό. Κι ἐμεῖς τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς ἄς βάζουμε τάξη πρωτίστως στόν ἑαυτό μας, μιμούμενοι τόν Κύριό μας, μιμούμενοι τή θεϊκή ἁρμονία μέσα στά πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐκκλησιασμός, προσευχή, μελέτη τοῦ Θείου Λόγου καί ἔργα ἀγάπης πρός τούς συνανθρώπους μας, θά μᾶς κάνουν ὅμοιους μέ τόν Θεό· καί μέ θέρμη ψυχῆς θά προσευχόμαστε νά ἐλεήσει ὅλους τούς δύσπιστους καί ἄπιστους, πού ἀντιστρατεύονται τά ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Νικόλαος Σ. Πουρναρᾶς,
Δ.Θ.

Δωρεές

- Ἡ κα **Σταυρούλα Ἀλεβίζου**, Χολαργός, 200 €, εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ της Ἀνδρέα.
- Ἡ κα **Σταυρούλα Γιαννακουρέα**, Χολαργός, 50 €, εἰς μνήμην συζύγου, γονέων καί ἀδελφῶν της.
- Ὁ κος **Κωνσταντῖνος Ντερνελῆς**, Περιστέρι, 50 €, εἰς μνήμην συζύγου Μαρίας, γονέων, Ἰωάννου, Εὐανθίας, Γεωργίου καί Ἀφροδίτης.
- Ἡ κα **Παναγιώτα Παπαδανασοπούλου**, Μαρούσι, 50 €, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Θανάση Παπαδανασόπουλου, Προέδρου Ἐφετῶν – Λογοτέχνη.

Ἡ συμμετοχή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στήν ἐνανθρώπηση

Καί ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς ἀπογραφῆς. Ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ μέ τήν ἐτοιμόγεννη Παρθένο Μαρία φτάνουν στή Βηθλεέμ, ὅπου *«οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος»* (Λουκ. β΄ 7) γιά νά καταλύσουν. Ἕνας στάβλος καί λίγα ζῶα θά ἀποτελέσουν τό πρῶτο ἀνθρώπινο περιβάλλον, ὅπου θά χωρέσει ὁ *«ἀχώρητος»*, ὁ Χριστός. Καί εὐαγγελίζεται ὁ ἄγγελος χαρά μεγάλη: *«Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ»* (Λουκ. β΄ 11). Καί ἡ μικρή Μαρία γίνεται μητέρα! Ὁ Χριστός γίνεται βρέφος, πού κρυώνει, πεινάει καί ἀγκαλιάζεται ἀπό τά χέρια τῆς Παναγίας Μητέρας Του, ἐνῶ γύρω τους συμβαίνουν θαυμαστά γεγονότα. Καί πολύ σύντομα, ξεσπᾶ ἕνας διωγμός. Ἕνας διωγμός μέ στόχο εἰδικά γιά τό παιδί της. Καί ἡ ἀνάγκη μιᾶς φυγῆς. Τῆς φυγῆς τοῦ Ἰωσήφ καί τῆς Μαρίας, προκειμένου νά γλυτώσουν τό θεῖο παιδί ἀπό τά ξίφη τῶν ἐντεταλμένων στρατιωτῶν τοῦ βασιλιᾶ. Ἀκολουθεῖ μία ἐξορία, μία προσφυγιά σέ ξένη χώρα, μέ ὅ,τι αὐτό μπορεῖ νά σημαίνει. Μόνοι, φτωχοί, διωγμένοι καί ξένοι μέσα στούς ξένους.

Ἡ ζωή καί ἡ στάση της στά διάφορα γεγονότα ἔδειξαν πώς ἦταν ἄνθρωπος τῆς ἀκοῆς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Κατανοεῖ τό μυστήριο καί προσκυνάει.

Ἄραγε, πῶς νά αἰσθανόταν ἡ Παρθένος, μέσα σ' ἐκεῖνο τό μικρό στάβλο καί μπροστά σ' ἐκεῖνα τά συνταρακτικά γεγονότα; Ἕνα ἀστέρι φωτεινό πάνω στόν οὐρανό, ἄγγελοι νά ψάλλουν οὐράνιες μελωδίες, ἁπλοί βοσκοί καί σοφοί μάγοι νά προσκυνοῦν τό νεογέννητό της! Ἕνα νεογέννητο βρέφος στήν ἐφηβική ἀγκαλιά της!

Ἡ ζωή καί ἡ στάση της στά διάφορα γεγονότα τῆς ζωῆς της ἔδειξαν πώς ἦταν ἄνθρωπος τῆς ἀκοῆς καί τῆς ὑπακοῆς στόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Κατανοεῖ τό μυστήριο καί προσκυνάει, ὅπως προσκυνοῦν ὅλοι αὐτοί πού ἔχουν καθαρή καρδιά καί ἄδολη πίστη. Μόνον ὁ νοῦς μας δυσκολεύεται καί δέν ὑποκλίνεται, γιατί συνήθισε νά ὑποκλίνεται μόνο σέ ὅ,τι φαντάζει μεγάλο καί ἰσχυρό.

Ἡ Παναγία μας ἔγινε μάνα καί ὁ ἴδιος ὁ Θεός μικρό μωρό στά χέρια της, τιμώντας καί ἐξαγιάζοντας τή μητρότητα.

Ἡ Παναγία μας ἔγινε μάνα, καί ὁ ἴδιος ὁ Θεός μικρό μωρό στά χέρια της, τιμώντας καί ἐξαγιάζοντας μέ αὐτό τόν τρόπο καί τή μητρότητα. Στίς μέρες μας, ἀντίθετα, αὐτή ἡ μητρότητα ὑποτιμᾶται, περιφρονεῖται, καί σχεδόν χλευάζεται στό ὄνομα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς γυναίκας, τῆς καριέρας, ἀλλά καί τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας. Καί ἡ ὑποτίμηση τῆς μητρότητας δημιουργεῖ γερασμένες κοινωνίες, χωρίς προοπτική καί μέλλον, κοινωνίες χωρίς ἐλπίδα. Ἀκόμα φοβερότερα, κάποιες γυναῖκες, ἔχοντας στή διάθεσή τους τά μέσα πού τούς παρέχει ἡ σύγχρονη τεχνολογία καί καυχώμενες ὅτι ἔχουν τό δικαίωμα αὐτοδιαχείρισης τοῦ σώματός

τους, ὁδηγοῦνται στόν φόνο τῶν ἴδιων τῶν ἐμβρύων τους.

Ἐμπνεόμενοι ἀπό τή *«Μητέρα τῆς ὄντως ζωῆς»*, ἄς ανακαλύψουμε ξανά τό θαῦμα τῆς ἔλευσης μιᾶς ἀνθρώπινης ζωῆς καί ἄς συμβάλουμε, μέ τήν προσευχή καί τήν ἐνθάρρυνση, ὥστε καί ἡ νέα γενιά νά ἐκτιμήσει τοῦτο τό θαῦμα.

Χωρίς Μαρία, δέν ὑπάρχει Χριστός στή γῆ! Χωρίς Χριστό, δέν ὑπάρχει σωτηρία. Ἄρα, ἡ σωτηρία ἔρχεται, μέσῳ τῆς Παναγίας!

Ἡ Παναγία, λοιπόν, εἶναι προστάτιδα τῆς μητρότητας. Εἶναι προστάτιδα τῶν μητέρων, τῶν παντρεμένων μά καί τῶν ἀνύπαντρων, οἱ τελευταῖες ἀπό τίς ὁποῖες φέρνουν στόν κόσμο τά παιδιά τους, ἑκούσια ἤ ἀκούσια, καί, πολλές φορές, εἶναι ἀποδιωγμένες καί ἀπό τήν ἴδια τήν οἰκογένειά τους.

◉ ◉ ◉

Εἶναι, πράγματι, μέγιστη καί ἀνεπανάληπτη ἡ διακονία τῆς Παναγίας στό μυστήριο τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου. Ἡ Ὀρθοδοξία δέχεται τήν Παρθένο Μαριάμ ὡς ἀληθινή Θεοτόκο. Ὁ ὅρος *Θεοτόκος* τονίζει ἀκριβῶς τό γεγονός ὅτι τό Βρέφος πού γέννησε ἡ Μαρία δέν εἶναι ἕνας ἁπλός ἄνθρωπος, ἀλλά ὁ μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἕνας ἐκ τῆς Ἁγίας Τριάδας, ἀλλά Σαρκωθείς, δηλαδή, ἄνθρωπος ἑνωμένος στενά μέ τή θεότητα, ἤδη ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεως ἤ ἀλλιῶς Θεάνθρωπος. Ὁ ὅρος τῆς πίστεως τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου διατυπώνει πώς ἡ Μαρία γέννησε *«τόν ἕνα καί τόν αὐτόν Χριστόν»*, *«τόν υἱόν, κύριον, μονογενῆ, ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀχωρίστως, ἀδιαιρέτως γνωρίζομενον»*. Αὐτή ἡ ἕνωση τῶν δύο φύσεων ἔγινε στή μήτρα τῆς Παρθένου.



Ἡ Παναγία εἶναι προστάτιδα τῆς μητρότητας.

Ἡ Μαρία εἶναι τό πρόσωπο πού ἔπαιξε τόν σημαντικότερο ρόλο στό ἔργο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός, δηλαδή, γιά νά ἔρθει στόν κόσμο καί νά χαρίσει στούς ἀνθρώπους ἄφεση ἁμαρτιῶν, ἀθανασία, Παράδεισο, Βασίλειο τῶν Οὐρανῶν, ἔπρεπε νά βρεῖ τό πρόσωπο ἐκεῖνο, τή γυναῖκα ἐκείνη, πού θά ἦταν ἄξια νά φέρει στά σπλάχνα της τόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Χωρίς Μαρία, δέν ὑπάρχει Χριστός στή γῆ! Χωρίς Χριστό, δέν ὑπάρχει σωτηρία. Ἄρα, ἡ σωτηρία ἔρχεται μέσῳ τῆς Παναγίας! Αὐτή δίνει στόν Χριστό τή δυνατότητα νά ὀνομάζεται καί *«Υἱός τοῦ ἀνθρώπου»*. Αὐτό εἶναι, μέ πολύ ἁπλᾶ λόγια, τό σημαντικότερο ἔργο τῆς Παναγίας γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου.

Κύκλοι Μητέρων
«Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος»

Χριστούγεννα χωρίς Χριστό καί Παναγία;...

Μεταξύ εἰρωνικῶν σχολίων καί θυμοῦ ἀντιμετωπίστηκε στίς Βρυξέλλες ἡ Ἐσωτερική Ὁδηγία τῆς Ἐπιτρόπου γιά τήν Ἰσότητα, Ἕλενας Ντάλι, στελέχους τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Μάλτας. Στήν ἐν λόγῳ Ὁδηγία πρός τίς ὑπηρεσίες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Ἐπίτροπος ζήτησε, μεταξύ ἄλλων, στίς εὐχές πού θά ἀπευθύνουν ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων, νά ἀποφύγουν νά χρησιμοποιήσουν τίς λέξεις *«Χριστούγεννα»*, *«Μαρία»* καί *«Ἰωάννης»*! Δέν ζήτησε πάντως, ἀκόμη, τήν κατάργηση τῆς ἑορτῆς!....

Ἡ προερχόμενη ἀπό τό μικρότερο σέ ἔκταση καί πληθυσμό κράτος τῆς Ε.Ε. Ἐπίτροπος θέλησε νά προκαλέσει ἀναστάτωση σέ ὅλη τή χριστιανική Εὐρώπη, ἱκανοποιώντας ἀσφαλῶς τά ἀντιχριστιανικά λόμπι τῶν Βρυξελλῶν. Καί καλά, τά *«Χριστούγεννα»* καί ὁ Χριστός τήν ἐνοχλοῦν καί ἔδωσε τήν ὁδηγία νά μήν ἀναφερθοῦν. Τά ὀνόματα *«Μαρία»* καί *«Ἰωάννης»* τί τῆς ἔφταιξαν; Καί ἄν δέν ἀναφέρονται αὐτά, γιατί νά ἀναφέρονται τά ἄλλα χριστιανικά ὀνόματα; Καί ἄν δέν ἀναφέρονται αὐτά, γιατί νά ἀναφέρονται μέ τήν ἴδια λογική τά ἰσλαμικά, ἑβραϊκά, ἰνδουιστικά, ἀρχαιοελληνικά ὀνόματα; Φοβοῦμαι ὅτι ἡ *«λογική»* γιά τήν *«ἰσότητα»*, τῆς κας Ντάλι ὁδηγεῖ στό νά ὀνοματίζονται οἱ Εὐρωπαῖοι μέ ἀριθμούς, κατά τό παράδειγμα τῶν στρατοπέδων συγκέντρωσης τῶν Χίτλερ, Στάλιν καί Κεμάλ...

Μετά τήν ἀντίδραση τῶν ἰδίων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Ε. καί τοῦ Βατικανοῦ, ἡ Ὁδηγία ἀπεσύρθη *«γιά νά ξαναγραφεῖ»*... Τό Βατικανό ἀντέδρασε στό ὑψηλότερο ἐπίπεδο, μέσῳ τοῦ πρωθυπουργοῦ του, καρδιναλίου Πιέτρο Παρολίν. Σέ σχετική δήλωσή του ὁ καρδινάλιος τόνισε, μεταξύ ἄλλων: *«...Ὑπάρχει καί ὁ μηδενισμός τῶν ριζῶν μας, κυρίως σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς χριστιανικές ἑορτές, τή χριστιανική διάσταση τῆς Εὐρώπης μας, ἐπίσης. Βεβαίως, γνωρίζουμε ὅτι ἡ Εὐρώπη ὀφείλει τήν ὕπαρξή καί τήν ταυτότητά της σέ πολυάριθμες συνεισφορές, ἀλλά βεβαίως δέν μποροῦμε νά λησμονοῦμε ὅτι ἡ κυρία συνεισφορά ἦταν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Συνεπῶς, ἡ καταστροφή τῆς διαφορᾶς καί τῶν ριζῶν τῆς Εὐρώπης σημαίνει καταστροφή τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου»*.

Καί αὐτά ὡς πρός τούς Ρωμαιοκαθολικούς. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία πῶς ἀντέδρασε; Σιωπή ἐκ μέρους της καί ἄς ὑπάρχουν γραφεῖα ἐκπροσωπήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῶν κατά τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν παρά τῇ Ε.Ε.. Σά νά μή συνέβη τίποτε... Ἄν μιλήσουμε γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος συνεδρίασε τήν 1η καί 2α Δεκεμβρίου, δηλαδή μετά τήν κοινοποίηση τῆς Ὁδηγίας τῆς κας Ντάλι καί μετά τήν ἀντίδραση τοῦ Βατικανοῦ. Σύμφωνα μέ τό σχετικό Δελτίο Τύπου, τά θέματά της ἀφοροῦσαν τήν ἀνύψωση δύο Ἐπισκόπων σέ τιτουλαρίους Μητροπολίτες, τήν ἐκπροσώπηση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μόνο ἀπό τόν Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος, τόν δίσκο πού θά περιαχθεῖ τά Χριστούγεννα γιά τό τρίτο παιδί στή Θράκη καί τήν Ἔκθεση καλλιτεχνῶν γιά τούς Ἁγίους Νεομάρτυρες... Σίγουρα σημαντικά τά προηγούμενα θέματα, ἀλλά σαφῶς σημαντικότερο θέμα εἶναι ἡ ἀποφυγή συγκεκριμένων λέξεων-συμβόλων, πού δίγουν τά πιστεύω μας καί τήν παράδοσή μας ὡς Χριστιανῶν...

Γιῶργος Ν. Παπαδανασόπουλος

Τό Ἡμερολόγιο τῆς Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας γιά τή νέα χρονιά



Ἀγαπητοί μας Ἀναγνῶστες,

Μέ πολλή ἀγάπη, φροντίδα, ἀγῶνα, ἀλλά καί μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ ἐκδόθηκε τό ***Ἡμερολόγιο*** τοῦ ***2022,*** πού φιλοδοξεῖ νά γίνει ἕνας ψυχωφελής σύντροφος γιά τούς μῆνες καί τίς ἡμέρες τῆς ἐπόμενης χρονιᾶς. Διατηρώντας τήν ἴδια μορφή μέ τά ἡμερολόγια τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἀναζητεῖ διαχρονικούς, ἀλλά καί νέους καί ἐπίκαιρους ὁρίζοντες σκέψης καί προβληματισμοῦ. Ξεχωριστή εἶναι φέτος ἡ ἀναφορά στή Μικρασιατική Καταστροφή τοῦ 1922, μέ ἀφορμή τήν ἐπέτειο συμπλήρωσης 100 ἐτῶν.

◉ ◉ ◉

Τό ***Ἡμερολόγιο 2022*** μπορεῖτε νά τό προσφέρετε ὡς δῶρο ἤ νά τό συστήσετε σέ πρόσωπα πού ἀγαπᾶτε καί θά μποροῦσαν νά ὠφεληθοῦν κι αὐτά πνευματικά.

Μπορεῖτε **νά παραγγείλετε** εἴτε τηλεφωνικά στό Βιβλιοπωλεῖο μας, **27210 23176**, ὧρες καταστημάτων, εἴτε στήν ἠλεκτρονική μας διεύθυνση: **info@xristegi.gr**, καί νά σᾶς τά στείλουμε στόν χῶρο σας.

◉ ◉ ◉

Σᾶς ὑπενθυμίζουμε πόσο σημαντική εἶναι γιά τό περιοδικό **ἡ δική σας οἰκονομική στήριξη**. Ἐπίσης, πολύ σπουδαία ὑπηρεσία πρός τό περιοδικό θά ἦταν ἐκ μέρους σας **ἡ ἐγγραφή νέων συνδρομητῶν** ἀπό πρόσωπα τοῦ οἰκογενειακοῦ καί φιλικοῦ σας περιβάλλοντος.

Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας

Βιβλία πού λάβαμε

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΤΑΜΑΤΗΣ

«ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΒΕΛΑΝΙΔΙΑΣ, ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ 1821-2021, 200 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑ»



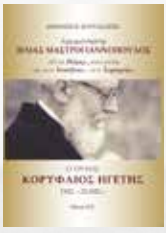
Ἕξι χιλιόμετρα βόρεια τῆς Καλαμάτας, σέ ὑψόμετρο 350-400 μέτρα βρίσκεται ἡ Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς Βελανιδιᾶς. Εἶναι ἱστορικό μοναστῆρι, καθώς μαρτυρεῖται ἡ ὕπαρξή του ἀπό τόν 17ο αἰῶνα. Ἐπίσης, ἀπό τό Μοναστῆρι τῆς Βελανιδιᾶς προετοίμασε ὁ Βελανιδιώτης καλόγερος, ὁ ἀνυποχώρητος Παπαφλέσσας, μαζί μέ ἄλλους Καπεταναίους, τόν ξεσηκωμό καί ἀπελευθέρωσε τήν Καλαμάτα ἀπό τόν Τουρκικό ζυγό, στίς 23 Μαρτίου 1821. Τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ βιβλίου καταπιάνεται μ' αὐτόν τόν ρωμαλέο ἐνσαρκωτή τοῦ θείου καί ἁγίου πάθους τῆς Ἐλευθερίας τῆς πατρίδας μας. Ἀναφορές γίνονται, ἀκόμη, στήν εὕρεση τῆς σεπτῆς Εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μέ τήν παράσταση τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στά σπλάχνα μιᾶς βελανιδιᾶς, στόν *Μέγα Κώδικα* τῆς Μονῆς, στό Μοναχολόγιό της, στά μετόχια της, στίς θεομηνίες καί στίς ἐπιδρομές πού δέχθηκε ἡ Μονή. Τέλος, συμπεριλαμβάνεται καί τό Ἀπολυτίκιο τῆς Κυρίας Χρυσοπηγῆς, πού συνέθεσε ἡ αδερφή Μελάνη, Μοναχή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μπούρα στή Μεγαλόπολη Ἀρκαδίας.

Πρόκειται γιά μιά ἐπετειακή καί πολυτελῆ ἔκδοση, μέ τήν ἐξαιρετική ἐπιμέλεια τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Νταμάτη. Νά μήν παραλειφθεῖ ὅτι ξεχωριστή εὐχαρίστηση χαρίζει στόν ἀναγνώστη τοῦ παρόντος βιβλίου καί τό ἔγχρωμο φωτογραφικό ὑλικό πού πλαισιώνει τά κείμενα, ὑλικό προερχόμενο, τόσο ἀπό τήν πλούσια ἱστορία τῆς Μονῆς, ὅσο καί ἀπό τή σημερινή της κατάσταση. Στίς σελίδες του ὁ ἀναγνώστης «χάνεται», κυριολεκτικά, στά μονοπάτια τῆς ἱστορίας μας.

Σχ. 17 x 24, σελ. 246.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΤΤΑΔΑΚΗΣ

«ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, "Ο π. ΗΛΙΑΣ", ΕΤΣΙ ΑΠΛΑ, ΩΣ "Ο π. ΕΥΣΕΒΙΟΣ", "Ο π. ΣΕΡΑΦΕΙΜ", Ο ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ ΗΓΕΤΗΣ "ΤΗΣ ΖΩΗΣ" »



Βιογραφική δοκιμή τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμανδρίτου Ἠλία Μαστρογιαννόπουλου ἀπό τόν θεολόγο καί συγγραφέα Ἀθανάσιο Κοτταδάκη. Ὁ τελευταῖος μέ τήν χαρισματική γραφή του ἀναδεικνύει τήν ξεχωριστή θεολογική καί πνευματική προσωπικότητα τοῦ τρίτου κορυφαίου ἡγέτη τῆς Ἀδελφότητας Θεολόγων *ΖΩΗ*. Ἑνός ἡγέτη πού, ὅπως ἀναφέρεται καί στόν τίτλο τοῦ βιβλίου, συγκρίνεται μέ τόν ταπεινό ἱδρυτή τῆς *ΖΩΗΣ*, π. Εὐσέβιο Ματθόπουλο, καί τόν δυναμικό ἀνακαινιστή της π. Σεραφείμ Παπακώστα. Ἡ ἀναφορά στήν προσωπικότητά του

ξεκινάει ἀπό τά εὐτυχισμένα παιδικά του χρόνια, συνεχίζει μέ τίς σπουδές καί τήν ἀφιέρωσή του στή *ΖΩΗ* καί φθάνει ὡς τήν τελευτή του τό 2020.

Σχ. 14 x 20, σελ. 184, Ἐκδόσεις Ταῶς, Ἑλικῶνος 8Α΄, Πάτρα, 263 31, τηλ. 2610 621504, e-mail: anastasios2009@yahoo.gr.

Σχ. 17 x 24, σελ. 246.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΛΕΚΚΟΣ

«ΟΣΑ ΔΕΝ ΞΕΧΑΣΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ (1941-2021) ΚΑΣΤΟΡΙΑ - ΑΘΗΝΑ»



Μετά τή συγγραφή περισσοτέρων τῶν 300 βιβλίων, ὁ ἐκλεκτός καί γνωστός Εὐάγγελος Λέκκος ἐξέδωσε αὐτή τή φορά τήν αὐτοβιογραφία του. Μέ τήν ἀσταμάτητη πένα του, ἀλλά συνάμα καί μέ τόν χαρισματικό λόγο του, στίς σελίδες τοῦ παρόντος βιβλίου καταγράφεται ἡ πορεία τῆς 80χρονης ζωῆς του μέ ἀναφορά σέ γεγονότα καί ἐμπειρίες πού βίωσε κατά τή διάρκειά της. Ἡ καταγραφή τῆς ζωῆς του ξεκινᾶ ἀπό τή δεκαετία τοῦ 1940 καί φτάνει ὡς τό σήμερα. Γίνεται ἀναφορά στό πέρασμά του ἀπό ποικίλους ἐκκλησιαστικούς κύκλους, τόν σύνδεσμό του μέ ὑψηλές προσωπικότητες τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων καί τήν οἰκογένειά του.

Ἕνα πόνημα ὅπου οἱ συνομήλικοι μέ τόν συγγραφέα ἀναγνῶστες θά συναντήσουν ὁμοιότητες μέ τή δική τους ζωή, θά ταυτιστοῦν μέ πολλά ἀπό ὅσα περιγράφονται σέ αὐτό καί θά νιώσουν καί οἱ ἴδιοι δικαιωμένοι γιά τόν δικό τους ἀγῶνα. Οἱ νεότεροι ἡλικιακά ἀναγνῶστες θά πληροφορηθοῦν καί θά προβληματιστοῦν, ἀναλογιζόμενοι τίς συνθῆκες ὅπου ἔζησαν οἱ γονεῖς καί οἱ παπποῦδες τους καί θά ἀντλήσουν πολύτιμα διδάγματα γιά τή δική τους ζωή.

Σχ. 14,5 x 20,5, σελ. 175, Ἐκδόσεις Σαΐτη, Ἑρμοῦ 4, Μεταμόρφωση Ἀττικῆς, 144 52, τηλ. 210 3476090, fax 210 3424412, ἱστοσελίδα: www.saiti.gr, e-mail: info@saiti.gr.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΝΔΡ. ΛΑΝΑΡΑ
τ. Γενική Ἐπιθεωρήτρια Μ.Ε.
Φιλόλογος, Πρόεδρος
τῆς Ἀδελφότητας Ἁγία Φιλοθέη,
πού ἑδρεύει στό Ἀγρίνιο

«Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ –ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ– ΣΤΟΝ ΝΕΩΤΕΡΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ»



Ἡ συγγραφέας ἤδη ἀπό τόν τίτλο τοῦ βιβλίου, μᾶς προϊδεάζει γιά τό θέμα πού αὐτό πραγματεύεται. Πρόκειται γιά μιά τεκμηριωμένη ὑπενθύμιση τῆς πνευματικῆς κληρονομιᾶς μας, τήν ὁποία λησμονήσαμε κάπως τά τελευταῖα χρόνια, προτεραιοποιώντας τήν ἀγωνία μας νά κατακτήσουμε τό παρόν καί τό μέλλον τῶν τεχνολογιῶν καί τῶν ὑλικῶν ἐπιτευγμάτων. Τό βιβλίο ἀναφέρεται σέ ἰδέες καί ἄυλα ἐπιτεύγματα, πού δέν ἀποτιμῶνται μέ οἰκονομικούς ὅρους, οὔτε ἀποτυπώνονται στήν ἀγορά. Οἱ δύο πρῶτες θεματικές ἑνότητες τοῦ βιβλίου ἀναλύουν τήν προσφορά τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας καί τοῦ Βυζαντίου στήν Εὐρώπη, ἐνῶ ἡ τρίτη καί τελευταία ἑνότητα ἀναλώνεται στό χρέος τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων. Πρόκειται γιά ἕνα βιβλίο πού ἔχει τή δύναμη νά ἀφυπνίσει συνειδήσεις καί νά ἐξυψώσει τό πεσμένο φρόνημά μας.

Σχ. 14,5 x 20,5, σελ. 110, Διεύθυνση Συγγραφέως: Γρίβα 51, Ἀγρίνιο, 301 00, τηλ. 26410 21562, ἱστοσελίδα: afilad.gr.



Πετράδια

ΔΩΡΟ & ΚΑΛΟΣΥΝΗ

«Ἀνοίξαντες τούς θησαυρούς αὐτῶν προσήνεγκαν Αὐτῷ δῶρα, χρυσόν καί λίβανον καί σμύρνα».

(Ματθ. β΄ 11**)**

«Οἱ Μάγοι ἄνοιξαν τούς θησαυρούς τους καί πρόσφεραν σ' Αὐτόν δῶρα, χρυσάφι καί λιβάνι καί σμύρνα».

«Ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηδι τῷ ἀδελφῷ σου καί τότε ἐλθών πρόσφερε τό δῶρον σου».

(Ματθ. ε΄ 24**)**

«Πήγαινε πρῶτα νά συμφιλιωθεῖς μέ τόν ἀδερφό σου, καί τότε ἔλα νά προσφέρεις τό δῶρο σου».

«Δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε».

(Ματθ. ι΄, 8**)**

«Δῶρο πού προσφέρεται χωρίς θόρυβο σέ ἐκδήλωση σεβασμοῦ, ἀνατρέπει τόν θυμό τοῦ ἄρχοντα, ἐνῶ ἐκεῖνος πού τσιγκουνεύεται νά προσφέρει δῶρο, ξεσηκώνει φοβερό τόν θυμό τοῦ ἄρχοντα».

(Παρ. κα΄ 14**)**

«Τά δῶρα τῶν ἐχθρῶν εἶναι ἄδωρα καί δέν ὠφελοῦν».

(Σοφοκλῆς**)**

«Χρηματικό δῶρο πού δίνεται μέ δόλο, νά τό θεωρεῖς σάν θαλασσινό ὄστρακο πού δέν ἔχει ἀξία».

(Παρ. κστ΄ 23**)**

«Οὔτε γήινο οὔτε μικρό εἶναι τῆς διάκρισης τό δῶρο, ἀλλά τῆς θείας χάρης μέγιστο δῶρο».

(Ἅγιος Κασσιανός**)**

«Γιά νά κάνει κάποιος δῶρα, χρειάζεται πρίν ἀπ' ὅλα νά ἔχει κρίση δυνατή».

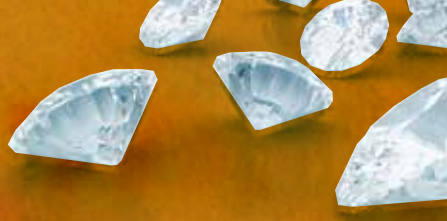
(Ὀβίδιος**)**

«Κάθε δῶρο πού δίνεται, ἀκόμη κι ἄν εἶναι μικρό, φαίνεται μεγάλο, ὅταν δίνεται μέ καλή καρδιά».

(Μένανδρος**)**

«Τά πλούσια δῶρα γίνονται φτωχά, ὅταν αὐτός πού τά προσφέρει, ἀποδειχθεῖ ἀγενής».

(Σαίξπηρ**)**



«Ὅσοι ἀγαποῦν ἀγνά, δέν λογαριάζουν τό δῶρο αὐτοῦ πού ἀγαπάει, ἀλλά τήν ἀγάπη τοῦ δωρητῆ».

(Θωμᾶς Κεμπήσιος**)**

«Ὁ τρόπος πού δίνει κανείς τό δῶρο του, παρά τό ἴδιο τό δῶρο, δείχνει περισσότερο τόν χαρακτῆρα τοῦ δωρητῆ».

(Λαβατέρ**)**

«Πρέπει νά εἶσαι φτωχός, γιά νά ἐκτιμήσεις τήν πολυτέλεια τοῦ δώρου».

(Ἔλλιοτ**)**

«Χαρίζου ἀβλαβῶς».

(Σόλων**)**

«Νά χαρίζεις, χωρίς νά προσβάλλεις».

«Οὔτε γήινο, οὔτε μικρό εἶναι τῆς διάκρισης τό δῶρο, ἀλλά τῆς Θείας Χάρης μέγιστο δῶρο».

(Ἅγιος Κασσιανός**)**

«Ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καί δικαιοσύνῃ καί ἀληθείᾳ».

(Ἐφεσ. ε΄ 9**)**

«Ὁ καρπός πού παράγει τό Ἅγιο Πνεῦμα μέσα στίς καρδιές τῶν πιστῶν, ἐκδηλώνεται μέ κάθε καλοσύνη καί δικαιοσύνη καί φιλαλήθεια».

«Θεοῦ δέα δεῖον δῶρον».

«Δέν εἶναι καλό νά ἀρνεῖσαι τό δῶρο πού σοῦ προσφέρουν».

(Ὅμηρος**)**

«Τήν καλοσύνη καί τήν ἀληθινή παιδεία καί τή γνώση τοῦ νόμου Σου δίδαξέ με, γιατί στίς ἐντολές Σου ἐπίστεψα».

(Ψαλμ. 118, 66**)**

«Ἡ καλή πράξη δέν χάνεται κι ὅποιος τή σπέρνει, δερίζει φιλία καί ἀγάπη».

(Μέγας Βασίλειος**)**

«Σέ ὅλους, ἄν μπορεῖς, νά εἶσαι καλοσυνάτος καί πιό πολύ στούς πλησίον σου».

(Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος**)**

«Ἡ καλοσύνη εἶναι πιό δυνατή ἀπό κάθε βία».

(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος**)**

Ἀθανάσιος Ἰ. Ἀναστόπουλος (†)



Προστατέψτε τά παιδιά μας!

Καθώς πλησιάζουν Χριστούγεννα θά ἔρθει καί πάλι στό προσκήνιο τό Θεῖο Βρέφος τῆς Βηθλεέμ. Ἀπό τήν ἄλλη, ὅμως, εἶναι συγκλονιστικά τά ὅσα συμβαίνουν τόν τελευταῖο καιρό στήν πατρίδα μας μέ πρωταγωνιστές πονεμένους νέους ἀνθρώπους.

Ἀπό ποῦ στ' ἀλήθεια νά ξεκινήσει κανείς; Ἀπό ὑποθέσεις κακοποίησης ἀνήλικων παιδιῶν ἀπό πρόσωπα τοῦ στενοῦ φιλικοῦ ἤ συγγενικοῦ - συνήθως -περιβάλλοντός τους, μέχρι καί περίπτωση πατέρα, πού κακοποιοῦσε τήν μόλις 4 ἐτῶν ἀθῶα κορoῦλα του; Ἄλλα περιστατικά, πάλι, ἀφοροῦν συμμορίες ἀνηλίκων σέ σχολεῖα τῆς Ἀττικῆς, κυρίως, μέ ὑψηλή παραβατική συμπεριφορά, πού πραγματοποιοῦσαν ἐκφοβισμούς καί ξυλοδαρμούς. Ἐνδεικτικό καί τό παράδειγμα βιαιοπραγίας ἐπαγγελματία στή Λαμία ἀπό ὁμάδα νεαρῶν, ἐπειδή τούς ἔκανε μιά ἁπλῆ παρατήρηση.

Καί πλῆθος ἄλλων ὑποθέσεων... Περιστατικά bullying σέ σχολεῖα, ὅπου ὁρισμένοι ἐκπαιδευτικοί ἤ καί γονεῖς τά ἀφήνουν ἁπλῶς νά ἐξελίσσονται... Χρήση καί διακίνηση ναρκωτικῶν, ἐκμετάλλευση μικρῶν παιδιῶν γιά ἐπαγγελματική ἐπαιτεία, περιπτώσεις παιδιῶν - θυμάτων στό διαδίκτυο καί στά διάφορα social media... Νέοι ἄνθρωποι ἀπογοητευμένοι οἰκτρά ἀπό τή ζωή, πού καταλήγουν νά ἀφαιροῦν τή ζωή τους...

Εἶναι, πραγματικά, μακρά ἡ λίστα τῶν ζητημάτων, ὅπου ἐμπλέκονται νέοι ἄνθρωποι μέ τρόπο δραματικό. Ὅλα αὐτά τά περιστατικά ἀναδεικνύουν τή φοβερή καί πικρή ἀλήθεια, ὅτι τά παιδιά μας σήμερα κινδυνεύουν περισσότερο ἀπό ποτέ ἄλλοτε! Ὄχι δέν εἶναι κινδυνολογία! Εἶναι ἁπλῶς ἡ γλῶσσα τῆς ἀλήθειας! Ἡ σκληρή πραγματικότητα αὐτό ἀκριβῶς μᾶς ὑποδεικνύει! Ἄλλωστε, πρέπει νά εἴμαστε προσγειωμένοι. Οὔτε νά στρουθοκαμηλίζουμε, νά ἐθελοτυφλοῦμε ἤ *«νά κρύβουμε τά δέματα κάτω ἀπό τό χαλί»*. Ἡ ἀντιμετώπιση τῆς ἀλήθειας κατάματα μπορεῖ νά μᾶς ἀπογοητεύει, σέ κάποιο βαθμό, ἀλλά δέν πρέπει νά μᾶς καταβάλλει, οὔτε νά μᾶς ἐμποδίζει νά ἀγωνισθοῦμε, γιά νά βελτιωθεῖ ἡ ὅλη κατάσταση.

Ὅλοι ἔχουμε χρέος ἀπέναντι στούς νέους, στό μέλλον τῆς πατρίδος μας! Ὁ γονιός μέσα στό σπίτι νά ἐνδιαφερθεῖ γιά τήν οὐσιαστική ἀγωγή τῶν παιδιῶν. Ὄχι μόνο γιά τή μάθηση, τίς ποικίλες δεξιότητες, ἀλλά γιά τόν ἐσωτερικό κόσμο τῶν παιδιῶν. Ὁ ἐκπαιδευτικός στό σχολεῖο, νά μεταδώσει παιδεία, νά σμιλεύσει προσωπικότητες, καί ὄχι νά μεταδώσει ξερές γνώσεις. Ν' ἀσχοληθεῖ καί μέ δύσκολα δέματα τῶν μαθητῶν, νά μήν ἀδιαφορήσει ἤ νά κοιτάξει τή δική του ἀνέλιξη καί καριέρα. Οἱ ὑπεύθυνοι τῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, τά πολιτικά πρόσωπα, ὁ κλῆρος, ἡ Ἐκκλησία, οἱ κατηχητές, ἄλλοι φορεῖς, ἀκόμη καί οἱ παπποῦδες στό σπίτι, ὅλοι μας νά νοιαζόμαστε μέ προσευχή, μέ σωστή συμβουλή, μέ πρακτική βοήθεια καί μέ ὀρθές παιδαγωγικά κατευθυντήριες γραμμές νά βοηθήσουμε, νά φυλάξουμε τά παιδιά μας ἀπό τή λαίλαπα τῶν σκοτεινῶν ἡμερῶν μας, πού τά ὠθεῖ στήν ἀπώλεια τῆς ἀθωότητάς τους, στήν κακοποίηση τῶν ψυχῶν τους καί τούς κλέβει τά ὄνειρα καί τό μέλλον τους.

Ἄς παλέψουμε νά προστατέψουμε τούς νέους μας καί ἄς παρακαλοῦμε ἀκόμη πιό δυνατά τόν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα Ἅγιο Θεό νά ἁπλώνει ἐπάνω τους ἀσπίδα προστασίας καί Θείας Χάριτος!

Ἀρχιμ. Ἡρωδίων Ρίζος,
Ἱεροκήρυκας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος

ΜΕ ΤΟΝ **ΦΑΚΟ** ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ



Ὁλόκληρώθηκε τό ***Μνημεῖο Φωτός***, πού τοποθετήθηκε στό βόρειο τμῆμα τῆς Κεντρικῆς Πλατείας τῆς Καλαμάτας. Εἶναι ἕνα σύγχρονο ἔργο τέχνης, πού σηματοδοτεῖ μέ εἰκαστικό τρόπο τό νέο πρόσωπο τῆς Καλαμάτας, συνδυάζοντας τήν ἱστορική καί τή σύγχρονη εἰκόνα τῆς πόλης.

Τό γλυπτό φιλοτεχνήθηκε ἀπό τόν γλύπτη Παναγιώτη Λαμπρινίδη, Διευθυντή τοῦ Εἰκαστικοῦ Τομέα τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ἐργαστηρίου ***Φάρις***. Ἀποτελεῖ δωρεά τοῦ **Ἱδρύματος Καπετάν Βασίλη καί Κάρμεν Κωνσταντακοπούλου** πρός τόν **Δῆμο Καλαμάτας**. Ἀποτελεῖ δράση τοῦ Δήμου, πού εἶναι ἐνταγμένη στό ἐθνικό πρόγραμμα ἑορτασμοῦ γιά τή συμπλήρωση 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821, ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἐπιτροπῆς «*Ἑλλάδα 2021*», μέ τίτλο «*Καλαμάτα 2021. Φῶς – καί ὑμεῖς ἐφωτίσθητε*».



Τά ἐπίσημα ἀποκαλυπτήρια τοῦ *Μνημείου Φωτός* ἀναμένεται νά πραγματοποιηθοῦν στίς 22 Μαρτίου 2022, παραμονή τῆς ἱστορικῆς γιά τήν πόλη ἡμέρας τῆς ἀπελευθέρωσής της ἀπό τόν Ὀθωμανικό ζυγό καί τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐπετειακοῦ ἔτους γιά τά 200 χρόνια ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821.



ΣΥΝΑΞΕΜΟΣ

Μηνιαῖο περιοδικό
Ἑλληνορθόδοξης Μαρτυρίας
ISSN: 1107-8979
Ἰδιοκτήτης: Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας
Βασ. Γεωργίου Α΄ 5 - 241 33 - Καλαμάτα
Τηλ.: 27210 23176 - Fax: 27210 26478
www.xristegi.gr - info@xristegi.gr

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠ ΚΡ
Αριθμός Άδειας
680

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ: 220020